

Cuvântul

Ziar al Mișcării Legionare

Crăciunul cel adevărat

La curtea bogatului domn creștin Constantin Brâncoveanu era un secretar florentin, Anton Maria del Chiaro, om învățat și iscoditor, știutor de multe meserii și cunosător de oameni. A lăsat o carte despre țara noastră, în care se cuprind multe obiceiuri azi apuse, pe cari el le văzuse în timpul slujbei sale de pe lângă domnul țării.

„În alunul Crăciunului, scrie el, din dimineață se face la curte o serbare frumoasă și anume toți boierii cu dragători se înfățișează înaintea domnului și-l aduc în semn de închinare un covor țesut în chip persian și o cupă cu capac de argint aurit, lucrat în stil turcesc, cu flori de filigrană, în numele tuturor ține o cuvântare logofătului al doilea, luând ca temă un verset din Evanghelie potrivit cu ziua Crăciunului. Domnului și întregului său neam i se urează fericire, sănătate, pace într-o mulți ani, după dorința țării întregi. Domnul mulțumește arătând că dorește să cârmuiească țara mai mult ca un părinte, decât ca un stăpân. Vin apoi ostași, câlărești, muzicanti, slujitorii curții și se închină domnitorului. Așa era în acele vremi patriarhale. Și noi care vrem să înțelegem cele ce au fost nu numai în chipurile din afară, ci în sufletul lor, ne întrebăm: ce era adevărat și ce era formă din toate acestea? Ne închipuim pe oamenii de atunci mai puțin învățați, mai puțin prefăcuți, mai aproape de simplitatea simplă. Din ceremoniile descrise mai sus reținem darul care făcea din Crăciunul dragostei pentru cel cărui îi este menit dar și dragostea pentru un lucru frumos, un covor, un vas de argint lucrat cu înțelegere în filigrană.

Logofătul vorbea încet și apăsător, alegând părți din Sfânta Evanghelie, tălăcuie anume. Și aci vedem o a doua noți care ne înlesnește înțelegerea mai adâncă a oamenilor din acea vreme. Cuvântul evangheliei era viu. Adică această carte care se citea mereu, pentru oameni cari citeau puțin, se coborâse în vremea lor, ca comoră de învățături și cuvinte înțelepte.

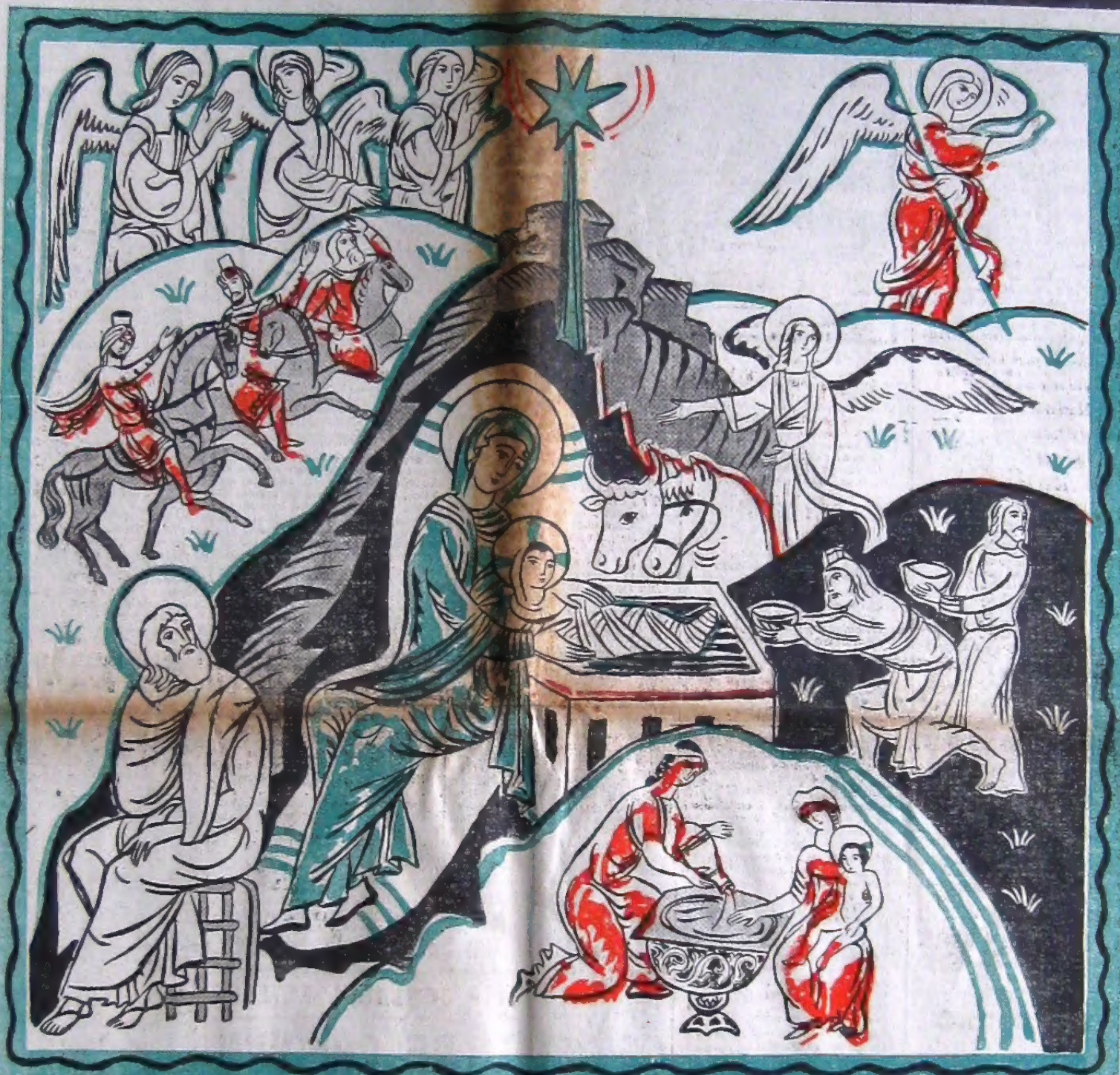
Pe vremea domniilor celor rădăni băteau cu bici nedrept, cu năpaste, pe cei drepți, căci nu se vor fi oprit asupra cuvintelor Evangheliei Ioan: „Dece nu înțelegi graiul meu? Fiindcă nu puteți să auziți cuvântul meu. Voi aveți pe diavolul de tată și țineti să faceți poftele tatălui vostru. El, dela început a fost omorător de oameni și cu adevărat nu stă la oală, pentru că nu este adevăr într-insul. Când spune minciuna, grăiește dintru ale sale, căci este mincinos și părintele mincunilor. Dar pe mine, fiindcă spun adevărul, nu mă credeți” (Ioan 8:43-45). Când și pentru cine s'au spus aceste cuvinte? Pentru toți cei drepți ce au suferit nedreptate, ori când. Sunt și cuvinte pentru vremea de nădejde mari și neîntălmite: „Iar eu voi ruga pe tatăl și va da din nou un alt Mângâietor, ca să fie purtare cu voi. Duhul adevărului pe care lumea nu poate să-l primească, pentru că nu-l vede, nici nu-l știe, ci voi îl cîntăciți, căci rămâne la voi și va fi întru voi. Nu vă voi lăsa singuri pe lume; sosesc la voi” (Ioan 16:13).

M'am gândit la vremea veche ca să lămuresc aceste lucruri. Crăciunul era o mare sărbătoare, o sărbătoare care însemna întotdeauna întoarcere în sufletul luminat pentru o clipă, o zi. Lucruri frumoase scoase din taină, cuvinte adânc de înțeles, pentru vremea care trecea, oprău în acea zi mersul vieții obișnuite. Sărbătoarea era o realitate simțită înăuntrul. Oamenii aceia erau desigur mai întregi la simțiri.

Vremile noastre se întorc acum către datinile cele bune și adevărate, tinereții noastre se apropie iar de lăzarele veseliilor înțelepciunii, se depărtează cu scârba de tot ce este înșelăciune și de natural în viață.

În pragul unei mari sărbători ne oprim și noi ca cei de odinioară. O clipă de bucurie launtrică să ne lumineze în adevăr sufletele; căci poate că vom izbui înțelegând cu înțelepciune cele firești, așa cum erau simțite mai demult.

P. P. Panaitescu

„Năsterea Domnului”

Interpretare grafică de Mac. Constantinescu, după o compoziție bizantină.

Sărbătoarea Crăciunului are multe semnificații.

Una și cea dintâi este în legătură cu ideea de naștere, de nouă începuturi în lume. Acum s'a născut Iisus Hristos, Mântuitorul răscălat omului chiar dela început, de când s'a căzut în păcat în cele trei zile ale Crăciunului, în ajunul și zilele care îi urmează, trăim ideea împărătească a nașterii Celui care avea să introducă în istorie pe noul Adam.

Alta semnificație este în legătură cu ideea copilăriei. Nici când ea la Crăciun copilul nu înțelege mai mult în preocupările, gândurile și toate trăirile noastre în aceste zile de mare grație sărbătorească, se bucură în primul rând copilăria creștină din toată lumea. Mai mult se bucură însă copilul care a fost în noi, adulții, alături. Din lumea ferică și pară de pe alt tărâm a copilăriei noastre uităm, încep să fie amintiri, să se legea amintirilor, ca înțelegi de via și să înțelegem o lume frumoasă, un paradis pe care l'am pierdut. Cine nu simte mișcămintele ei, cu acest prilej, un pui scump, care a fost acum zădărnici, trăiesc de ani sau mai mult și care în timp ce li se lipsește aștile de ger umbra se moșă și cu alte obiceiuri pe la casele gospodărilor, ori măcar la anchi și mătuse, la cunoscuți și prieteni? Parcă și acum sursă săpăda scărâțind sub tălăzuie mici și pară vâd stelele clipind în noi seninul alăt de înalt și totuși atât de prietenească, așa cum și nu se arată decât copilăriei Crăciunului și ziua amintirilor, a ziua când și adulții devin, într-o privință, copii. Dar nu numai atât. Copilul cel mai mare, copilul școlar și Crăciunul, este Hristos.

CRĂCIUNUL ROMÂNESC

de VASILE BANCILA

Înseși. La Paști, ne gândim la Cel ce a murit pe cruce, la jertfa cuceritoare, la figura bărbătească și îndurătoare a Mântuitorului. La Crăciun, ne gândim la copilul Iisus, la Cel din iesă, și sufletul nostru se odihnește poporului asupra acestei imagini fragede, care ne face să uităm durerile și să lăsam cele mai curate postalgii spirituale să bată din aripi, în cea mai discretă și mai lăptosă dintr-o surdine. Mai ales în Occident, unde mediul burghez îmbătrânit simte nevoia unui contrast, se vorbește la Crăciun de „măscă de copil” sau de „măscă de copil”, de a se răsfăța chiar, de a se extazia în fața ei.

Pe de altă parte și în legătură cu aceasta, o la Crăciun o semnificație pedagogică. Acum copiii sunt sancționați pentru faptele lor de cătră cel mai bătrân și mai popular pedagog al lumii care este moș Crăciun. Un pedagog plin de blândă, de rezonanță și de amor, care aduce daruri copiilor buni, dar care alungă stăpânii să salveze prestigiul pedagogiei și să lăse nelămurat cu ei răi. Nici la Paști, nici la Sfântul Nicolai, nici chiar la Anul Nou, nu e atât de accentuată ideea răscăltării pedagogice a copiilor prin daruri, cum este la Crăciun, ziua cea mai mult dorită de copii.

Pentru noi cei mari și mai cu seamă pentru tărâni noștri, mai e la Crăciun și ideea odihnei și a po-

Uciderea sfinților prunci

trăcării. Crăciunul vine în mizeria lumii când se spune, cu drăpă sau fără, că unii țărani lăcomesc și răscăltă. Și cum tot și au acum bucurie adunată în hambare, pot să răscăltăsească asemenea alimăntări a verii și a celorlalte epoci de muncă încordată și să se salteze! Măcar odată pe poartă cu unele expresii. E și aceasta un fel de rit înădărit foarte rar și care aduce oarecare echilibru în hăgărea țărănească.

Dar nu e numai atât. Fiindcă am

vorbit de țărani români, să spunem că tot acum e pentru ei vremea celor mai multe și mai spectaculoase datini. Din ajunul Crăciunului și până la sfârșitul Ion e un cortegiu de datini, a de fapt un fel de ples în cadrul cosmic, ce se joacă în timp de două săptămâni. Într-un fel, acum ne sunt mai multe sărbători, ci e una singură cu explozii festive succesive. O sărbătoare sărbătoare sau o procesiune de sărbători — și de datini.

Aceste datini au o origine foarte îndepărtată. Ele amintesc de români, de elini, de daci, de Azia, de peninsula balcanică, și sunt unele, cum sunt colindăle, pentru cari suntem oștenitori căută începători chiar în preistorie.

Și atunci, o altă semnificație a Crăciunului e că ne aminteste de ce e mai veștin în noi ca popor, de cea dintâi copilărie a noastră ca neam și chiar de vremurile nebuloase, legendare, cari s'au tot în aceste locuri înainte de a veni noi pe lume. Prin Crăciun facem deci o adevărată baie spirituală de istorie, de arheologie, de etnografie. Dacă vom să adăncim aceste lucruri, avem acum prilejul să ne ogăndim în înșelăciunile noastre ca neam și să înțelegem mai bine mîntuitorul nostru, căci numai cine nu uită de unde a plecat, și să răscăltăsească drumul. Răscăltăsească în lucru a cea mai bună terapeutică pentru un neam.

Dar se va spune: aceste datini au venit de pretutindeni, în foarte mare parte. Legendele, superstițiile, cultele, obiceiurile, sărbătorile, au călătorit mult în istoria omenirii, s'au arătat, s'au contopit adesea, după o chimie sufletească de ciudate variații, după cum, iarăși, e adevărat că alături produse similare s'au născut spontan în regiuni deosebite. În datinile românești putem desluși influențe, contaminări, așa de variate, înșelăciune multe din ele formează un adevărat bazar folcloric.

Și totuși, aceasta nu înfirmă nimic. Mai întâi, obiceiurile noastre nu sunt și la apăsător. Acolo creștinismul medieval a combătut foarte mult folclorul, iar mai târziu s'a adăugat vinja burgheză. Din cauza aceasta, s'a produs în aceste părți o secetă jalnică de datini. Noi ne individualizăm, ne specificăm, din acest punct de vedere, față de Apus.

Tare și bogății prin sărbătorile și datinile noastre, avem ce opune a celui Occident, care ne tirează cu prestigiul lui din alte domenii. Folclorul de Crăciun, ca și cel din alte epoci, ne dă deci putința să ne afirmăm în direcția autohtonă și aceasta locuim față de principalul agent de înstrăinare a noastră.

Pe urmă multe din datinile noastre sunt numai la noi, ele poartă deosebit și la popoarele vecine. Deol alt element de individualizare.

La Crăciun, în mijlocul obiceiurilor, (Continuare în pag. 8-a)

Omorîrea pruncilor

Și dacă a văzut Irod că n'a putut omăgi pe magi, s'a mâniat, cu mânie tare, și trimițându-și ostași au secerat aceștia „hoida cea verde a pruncilor, necoapă”, precum spune cântarea Praznicului.

Și a fost plângere și tânguire multă. Și mamele nu se puteau mîngăia. Fiindcă pruncii lor nu mai erau...

Irod a ucis ca la patruzeci de mii de prunci.

Toți fără de vină. Pentru ce l-a ucis? I-a ucis pentru a scăpa el de o spaimă mare. Nu l-a ucis pentru căvânt de trădare. Nu l-a ucis pentru a stărpi, astfel, sămânța trădătorilor de țară. I-a ucis, nebului, pentru a scăpa de un presupus pretendent la tronul lui pămîntesc. Pentru înșteia lui, omorârea a patruzeci de mii de prunci era floare la ureche. Putea omori și mai mulți. N'a vrut fiindcă n'avea nevoie.

Irod — pe care Biserica lui Hristos îl înfățează, fără crutare — a fost un ucigaș de rând. A fost un monstru. Mintea l-a purtat pe drumuri prea bătute. Deaceia n'a înțeles nimic din vestirea proorocilor. N'a înțeles că domnia lui Iisus nu era din lumea aceasta. N'a înțeles că rodirea binevestirii lui avea să răstoarne legile judecării.

Ingerii au slăvosit cu păstorii Magii daruri au adus, călătorind ci steaua. Ei au înțeles că pentru noi se născuse prunc tânăr, Dumnezeu cel mai înainte de veac. Numai Irod n'a înțeles. N'a vrut să înțeleagă. Ca și Iuda, fratele lui de osândă.

N'a înțeles. Dar cîntînd că a lătește, a ucis, ca o fiară. A ucis zadarnic. Că pedeapsa lui Dumnezeu nu l-a ocolit.

Astăzi, când „peretele cel din mijloc al vrajbei se surpă”, când legătura, cea de multă vreme a lui Adam celui căzut se dezleagă; astăzi când răsare soarele dreptății pe cîșturi să ne unim glasul cu fericiții slăviți din vremile adânci și cu dănsii să cîntăm:

Veseliți-vă popoare, ceruri bucurați-vă, săltați munți! Că tatăl bi nevoind, cuvântul trup se face, s'fecioara naște pe Dumnezeu ce vesniel Cerul și se veselească și pămîntul să se bucure! Că înăi: sa bia cea de foc dă dosul și Hierul mul se depărtează de la pomul vieții. Că cea ce mai înainte de luea fără din Tatăl născut, astăzi pe pămînt, fără de tată, din Fecioara s'naște.

Ieslea îl primește, păstorii și magii se închină și daruri aduc. Prooveduirea proorocilor se plinește. Ingerii cîntă întru înălțime: slavă smerenii Tale Doamne, iubitorul de oameni!

Și dacă aur lămurit, ca unul îm părat al veacurilor nu-l putem aduce; nici tîmăie, ca unul Dumnezeu al tuturor și ca unul mort de tîrăzile; nici smîră, ca unul fără de moarte, să-l întâmpinăm cu la crimă pe Pricinitorul mîntuirii noastre. Că a făcut cu noi milă, îm păratul Slavei.

Crăciun al anului 1940! Crăciun care vine sub alt semn decât al lui Irod.

Pruncii nu vor mai fi, de-acum ucisi din nebulă poruncă. În ocazul de nădejde care scaldă sufletele unui neam, să se topească lacrimile celor ce plîng „hoida cea verde, pruncilor”. Că Irod nu mai poate seceră.

Tot ce s'a întâmplat în vreme lui Irod, trebuia să se întâmplă. Ne buna poruncă trebuia luată în seamă. Măntuirea lumii trebuia să vină după jertfă. Unele blestomuri vor fi, an de an, amintite, spre rușinea neamului omenesc, cel făcu după chip, dar lăsat să ajungă, priveri și lucrare. La asemănare o Dumnezeu. Cîntarea de biruință nu trebuie să fie, pentru aceasta împunătoare.

Acum când se întâmpină pămîntul cu cerul, să strigăm, împreună cu ingerii și cu păstorii: slavă lui cel de sus lui Dumnezeu!

G. Rasoveanu

Vasile Vasile

CRĂCIUNUL ÎN PRIGOANĂ

1938-1939 în penitenciarul special
1939-1940 dela Râmnicul Sărat

de Dr. SERBAN MILCOVEANU

Sunt constrâns să-mi reamintesc și să ogândesc în câteva cuvinte „Crăciunul în Prigoană”.

Imi este greu, mai greu decât ori

și cel.

Greutatea nu este în a-ți putea reaminti. Dimpotrivă. Greutatea noastră are memorie organizată. Fiecare din noi este dator să cultive memoria. Căpitanul n-a lăsat porunca prin care legionarii să nu uite niciodată. Și apoi împrejurările trăite atunci de noi toți și de întreaga mișcare cu prieteni și legioniari sunt veghele cu bătaie în tample și nici timpul sau bucuria în le-vo putea șterge cât de puțin. Greutatea stă însă în esența materială a lucrurilor. Viața de temniță nu este bogată în fapte, dar tare adâncă și puternică este în răscăltul sufletului. Mil de gânduri îți vin și te chină. Despici firul cunoașterii până nu mai poți număra. Zi și noaptea te trezești întrebări care de care mai neînțelese. Nu este odihnă, ci încercare și consumare. Iți simți cum toate reflexele îți sunt prinos și cum încet-încet, ți se scurge viața din ține.

Întreg sistemul a organizat melodic ca în lipsa unei morți fizice să se ajungă la deșănțarea persoanei într-o umbră fără voință — adică la o moarte sufletească.

Și totuși acolo în temnița dela Râmnicul-Sărat în altitudinea unei mari febre, am trăit acea interiorizare, atât de ciudată și atât de mineri — înfocată ca o nirvană, pentru sufletele legionare.

Ofensiva Legionară de luptă totală

Până în Decembrie 1938 fiecare din noi și întreaga mișcare legionară cu toate resorturile celorlalte și ne asvârșisem într-o încoadată și cumpănită ofensivă de luptă totală. Nici o pămăntese din micimea noastră, nici crudul dușman din afară, nici și nimica nu ne-a putut opri sau măcar întârzi. Ca uraganul urmas al Căpitan în jurul de cascada al anor biruinți repetate una după alta, un dumnezeesc elan ridică spre culmi abia sperate un întreg popor în cecate arie și mai sălbătic și pe drumul acesta despicat în așu granit mergeam atât de tare încât n-aveam nici timp, nu să ne odihnim, ci să lăbrășim cu ochii cecate înălțarea noastră.

În rîm precipitat de cascada s-au deslășit începând din 1938:

Bătălia studențimii române.

Bătălia telerilor de muncă.

Bătălia cuceririi meșteșugurilor.

Bătălia prietenilor legionari.

Bătălia constituției în viață.

Podoprirea tradițiilor și amuzgerii asămănii trădării din sufletul legionar.

Afirmarea politicii noastre exterioare alături de marile revoluții naționaliste.

Afirmarea în politica internă prin razolăturii campaniei electorale din Decembrie 1937.

Una după alta mișcarea legionară a înfrânt loviturile mișcilor și zecile de legi ieșite din gura satanilor și menite să înăbușe dorul de viață și dăviere legionară a neamului.

Fiind închinată lui Dumnezeu și verilor Sale, mișcarea legionară a dat pe altarul apărării lui Hristos greaua, sângeroasă și de neînlocuit jertă lui Moș și Marin.

O lume întreagă lua cunoștință și înțelegea că de astăzi înainte neamul românesc trăiește în și prin Căpitan, că El este neamul și că voiașe lui trebuie să se împlinească.

Pe vremea aceea nu ne puneam întrebarea, dar astăzi este bine să se știe. Cred totuși că pe drumul desăvârșirii spre înălțarea perfectă a Dumnezorului, Căpitanul a făcut totul — absolut totul, ca să învrednicească neamul până la treapta când Arhanghelul protector va da Biruință în așa fel ca prin această Biruință mișcarea legionară să câștige. În fața lui Dumnezou și în zina judecării din urmă, deplin înălțarea neamului românesc. Nu-mă judecata îndepărtată a istoriei de mâine va putea aprecia suficient prudenta și strădunia cu care a fost condusă chiar politic organizată, precum și necesitatea strădănuții, atunci a voinții puse la temelia marelui și consumată în drumul ei.

INCEPUTUL PRIGOANEI

De din 20 Decembrie 1937, organizația n-a mai statat politic de factorii interni din țară, ci a devenit al obiect al politicii internaționale, ale cărei încercări și asunse atori nu mai puteau fi și nici măcar trece suficient prin mâinile cel atât de abile ca și vitezele ale Căpitanului.

El înouă a spus în circulara dela Jiuva că mișcarea legionară este ca din pierce care a înfiorat primăvara pea de vreme.

Un astfel de moment, cel mai negru din deslășit din toate doctele pământului și-au vărsat potopul mișcilor de ură asupra mișcării legionare, neînțelese în credința ei, dar încă frigidă în organizația ei.

Cele mai veninoase suflă ale satanilor și unșilor lui au asvârșit neamul cu pe lăsu mișcarea legionară, încercând să acționeze în viața din ea. Numai asvârșirea Căpitanului și a marilor căpitanii legionare putea liniști acești diavoli și săvinge ura lor înverșunată. Această lă trezirea, aceasta lă s-a dat, aceasta s-a urmat. Irod — Eșara — St. Ion Bogdanovici.

Totuși și în această situație, Că-

Cândva, atunci când timpul va împinge istoria noastră spre legendă, voi încerca să las epre cristalizare cecate am simțit ca egudire și cecate am înțeles ca lege din viața de temniță. În toate acestea nu interesază faptele, ci marile probleme care s-au pus atunci sufletului și se vor pune pentru înțelegerii postumă. Aceasta pentru că în viața de temniță sau te abrutizezi până cindolo de înbecilitate, sau alungi să găsești marile adevăruri ale vieții. Drumul spre o condiție sau alta nu află de rezistență somatică sau de nivelul intelectualității. Este adevărat că în singurătate omul cult își găsește din resurse preocupări mai bogate. Dar pe linie mare drumul spre gălirea adevărului în întregime, atârna de puterea idealului închin în ține și cu ține, de arătător dor de cucerire care te mână înainte și mai ales de credința în Dumnezou și mialunea ce ți-l dăto spre împlinire.

Ma înțina decât în orice altă categorie de viață, în temniță se trăiește pe linie și spre ținele celui mai împins extremism. Este o apocaliptică ardere interioră între viață și moarte sufletească, în care recunoaștem cea mai autentică definiție legionară.

Dar, acum să ne întoarcem pe planul real la obiectul imediat al rândurilor noastre. Departe de mine gândul de a căuta să aduc faptele. Sunt interesante prin cruzimea lor, dar cecate are valoare pentru a fi cunoaștea este starea noastră sufletească de atunci.

MARELE ADEVAR DIN URMA

Se știe că acesta adevăr a trăit în sufletul și sângele nostru odată cu

Strămoșii noștri tracii, anume poșii cel nemuritori.

Dar deslășit numai Căpitanul și căpitanii din jurul lui l-au mai înțeles și l-au trăit.

Anume, adevărul că pentru Biruința legionară păcatele neamului sunt atât de grele, încât Strădănișul și lăptă nu sunt deajuna. Că este necesar: Nu să se facă totul, ci să se dea totul — adică să se dea jertă și încă jertfa cea mai scumpă: libertatea și viața.

Căpitanul a avut genul să înțeleagă acest adevăr și a avut țaria să și-l impună. Marile căpitanii Legionare au avut credința întru totul să-l urmasă până la capăt.

Stăpâni pe acest adevăr și luminați de un destin depășind personalul și momentul prezent, Căpitanul și căpitanii legionare au acceptat senin și cu frumusețe: arestarea, lagărul, condamnarea, înțențințarea — cu toate umilțirile și suferințele lor — în cursul negrului an 1938.

În penitenciarul dela Râmnicul-Sărat, grupul nostru în frunte cu d. Inginer Gh. Clime au acceptat temnița cu 7 ani condamnare și încoadată pe poșia noastră — ni-mie altceva nu trebuia să albe loc la sufletele noastre, decât grija sa suferința noastră să împlinească nevoia necesară pentru apărarea păcatelor neamului.

Transcriu cuvânt cu cuvânt, ultimele rânduri dintr-o scrisoare pe care Căpitanul în înșuși penitenciarul dela Râmnicul-Sărat ne-a trimis-o nouă și d-lui Inginer Gh. Clime la mijlocul lui Octombrie 1938:

„Acum suntem prinși într-o strămoșie asemănătoare înțelegerii lui tras în fund de vârtelul răului. După cum acesta ca să scape nu trebuie să dea nici din mâini, nici din picioare și să aștepte ca înșuși vârtelul să-l scoată în mal, tot așa și noi trebuie să stăm liniștiți și să ne închinăm la noi, așteptând ca odată cu împingerea cerului țării noastre, opinia publică și nația să-și împlinească procesul lor interior.

„Acum suntem prinși într-o strămoșie asemănătoare înțelegerii lui tras în fund de vârtelul răului. După cum acesta ca să scape nu trebuie să dea nici din mâini, nici din picioare și să aștepte ca înșuși vârtelul să-l scoată în mal, tot așa și noi trebuie să stăm liniștiți și să ne închinăm la noi, așteptând ca odată cu împingerea cerului țării noastre, opinia publică și nația să-și împlinească procesul lor interior.

„Acum suntem prinși într-o strămoșie asemănătoare înțelegerii lui tras în fund de vârtelul răului. După cum acesta ca să scape nu trebuie să dea nici din mâini, nici din picioare și să aștepte ca înșuși vârtelul să-l scoată în mal, tot așa și noi trebuie să stăm liniștiți și să ne închinăm la noi, așteptând ca odată cu împingerea cerului țării noastre, opinia publică și nația să-și împlinească procesul lor interior.

„Acum suntem prinși într-o strămoșie asemănătoare înțelegerii lui tras în fund de vârtelul răului. După cum acesta ca să scape nu trebuie să dea nici din mâini, nici din picioare și să aștepte ca înșuși vârtelul să-l scoată în mal, tot așa și noi trebuie să stăm liniștiți și să ne închinăm la noi, așteptând ca odată cu împingerea cerului țării noastre, opinia publică și nația să-și împlinească procesul lor interior.

„Acum suntem prinși într-o strămoșie asemănătoare înțelegerii lui tras în fund de vârtelul răului. După cum acesta ca să scape nu trebuie să dea nici din mâini, nici din picioare și să aștepte ca înșuși vârtelul să-l scoată în mal, tot așa și noi trebuie să stăm liniștiți și să ne închinăm la noi, așteptând ca odată cu împingerea cerului țării noastre, opinia publică și nația să-și împlinească procesul lor interior.

„Acum suntem prinși într-o strămoșie asemănătoare înțelegerii lui tras în fund de vârtelul răului. După cum acesta ca să scape nu trebuie să dea nici din mâini, nici din picioare și să aștepte ca înșuși vârtelul să-l scoată în mal, tot așa și noi trebuie să stăm liniștiți și să ne închinăm la noi, așteptând ca odată cu împingerea cerului țării noastre, opinia publică și nația să-și împlinească procesul lor interior.

„Acum suntem prinși într-o strămoșie asemănătoare înțelegerii lui tras în fund de vârtelul răului. După cum acesta ca să scape nu trebuie să dea nici din mâini, nici din picioare și să aștepte ca înșuși vârtelul să-l scoată în mal, tot așa și noi trebuie să stăm liniștiți și să ne închinăm la noi, așteptând ca odată cu împingerea cerului țării noastre, opinia publică și nația să-și împlinească procesul lor interior.

„Acum suntem prinși într-o strămoșie asemănătoare înțelegerii lui tras în fund de vârtelul răului. După cum acesta ca să scape nu trebuie să dea nici din mâini, nici din picioare și să aștepte ca înșuși vârtelul să-l scoată în mal, tot așa și noi trebuie să stăm liniștiți și să ne închinăm la noi, așteptând ca odată cu împingerea cerului țării noastre, opinia publică și nația să-și împlinească procesul lor interior.

„Acum suntem prinși într-o strămoșie asemănătoare înțelegerii lui tras în fund de vârtelul răului. După cum acesta ca să scape nu trebuie să dea nici din mâini, nici din picioare și să aștepte ca înșuși vârtelul să-l scoată în mal, tot așa și noi trebuie să stăm liniștiți și să ne închinăm la noi, așteptând ca odată cu împingerea cerului țării noastre, opinia publică și nația să-și împlinească procesul lor interior.

„Acum suntem prinși într-o strămoșie asemănătoare înțelegerii lui tras în fund de vârtelul răului. După cum acesta ca să scape nu trebuie să dea nici din mâini, nici din picioare și să aștepte ca înșuși vârtelul să-l scoată în mal, tot așa și noi trebuie să stăm liniștiți și să ne închinăm la noi, așteptând ca odată cu împingerea cerului țării noastre, opinia publică și nația să-și împlinească procesul lor interior.

„Acum suntem prinși într-o strămoșie asemănătoare înțelegerii lui tras în fund de vârtelul răului. După cum acesta ca să scape nu trebuie să dea nici din mâini, nici din picioare și să aștepte ca înșuși vârtelul să-l scoată în mal, tot așa și noi trebuie să stăm liniștiți și să ne închinăm la noi, așteptând ca odată cu împingerea cerului țării noastre, opinia publică și nația să-și împlinească procesul lor interior.

„Acum suntem prinși într-o strămoșie asemănătoare înțelegerii lui tras în fund de vârtelul răului. După cum acesta ca să scape nu trebuie să dea nici din mâini, nici din picioare și să aștepte ca înșuși vârtelul să-l scoată în mal, tot așa și noi trebuie să stăm liniștiți și să ne închinăm la noi, așteptând ca odată cu împingerea cerului țării noastre, opinia publică și nația să-și împlinească procesul lor interior.

„Acum suntem prinși într-o strămoșie asemănătoare înțelegerii lui tras în fund de vârtelul răului. După cum acesta ca să scape nu trebuie să dea nici din mâini, nici din picioare și să aștepte ca înșuși vârtelul să-l scoată în mal, tot așa și noi trebuie să stăm liniștiți și să ne închinăm la noi, așteptând ca odată cu împingerea cerului țării noastre, opinia publică și nația să-și împlinească procesul lor interior.

„Acum suntem prinși într-o strămoșie asemănătoare înțelegerii lui tras în fund de vârtelul răului. După cum acesta ca să scape nu trebuie să dea nici din mâini, nici din picioare și să aștepte ca înșuși vârtelul să-l scoată în mal, tot așa și noi trebuie să stăm liniștiți și să ne închinăm la noi, așteptând ca odată cu împingerea cerului țării noastre, opinia publică și nația să-și împlinească procesul lor interior.

„Acum suntem prinși într-o strămoșie asemănătoare înțelegerii lui tras în fund de vârtelul răului. După cum acesta ca să scape nu trebuie să dea nici din mâini, nici din picioare și să aștepte ca înșuși vârtelul să-l scoată în mal, tot așa și noi trebuie să stăm liniștiți și să ne închinăm la noi, așteptând ca odată cu împingerea cerului țării noastre, opinia publică și nația să-și împlinească procesul lor interior.

„Acum suntem prinși într-o strămoșie asemănătoare înțelegerii lui tras în fund de vârtelul răului. După cum acesta ca să scape nu trebuie să dea nici din mâini, nici din picioare și să aștepte ca înșuși vârtelul să-l scoată în mal, tot așa și noi trebuie să stăm liniștiți și să ne închinăm la noi, așteptând ca odată cu împingerea cerului țării noastre, opinia publică și nația să-și împlinească procesul lor interior.

„Acum suntem prinși într-o strămoșie asemănătoare înțelegerii lui tras în fund de vârtelul răului. După cum acesta ca să scape nu trebuie să dea nici din mâini, nici din picioare și să aștepte ca înșuși vârtelul să-l scoată în mal, tot așa și noi trebuie să stăm liniștiți și să ne închinăm la noi, așteptând ca odată cu împingerea cerului țării noastre, opinia publică și nația să-și împlinească procesul lor interior.

„Acum suntem prinși într-o strămoșie asemănătoare înțelegerii lui tras în fund de vârtelul răului. După cum acesta ca să scape nu trebuie să dea nici din mâini, nici din picioare și să aștepte ca înșuși vârtelul să-l scoată în mal, tot așa și noi trebuie să stăm liniștiți și să ne închinăm la noi, așteptând ca odată cu împingerea cerului țării noastre, opinia publică și nația să-și împlinească procesul lor interior.

„Acum suntem prinși într-o strămoșie asemănătoare înțelegerii lui tras în fund de vârtelul răului. După cum acesta ca să scape nu trebuie să dea nici din mâini, nici din picioare și să aștepte ca înșuși vârtelul să-l scoată în mal, tot așa și noi trebuie să stăm liniștiți și să ne închinăm la noi, așteptând ca odată cu împingerea cerului țării noastre, opinia publică și nația să-și împlinească procesul lor interior.

„Acum suntem prinși într-o strămoșie asemănătoare înțelegerii lui tras în fund de vârtelul răului. După cum acesta ca să scape nu trebuie să dea nici din mâini, nici din picioare și să aștepte ca înșuși vârtelul să-l scoată în mal, tot așa și noi trebuie să stăm liniștiți și să ne închinăm la noi, așteptând ca odată cu împingerea cerului țării noastre, opinia publică și nația să-și împlinească procesul lor interior.

„Acum suntem prinși într-o strămoșie asemănătoare înțelegerii lui tras în fund de vârtelul răului. După cum acesta ca să scape nu trebuie să dea nici din mâini, nici din picioare și să aștepte ca înșuși vârtelul să-l scoată în mal, tot așa și noi trebuie să stăm liniștiți și să ne închinăm la noi, așteptând ca odată cu împingerea cerului țării noastre, opinia publică și nația să-și împlinească procesul lor interior.

„Acum suntem prinși într-o strămoșie asemănătoare înțelegerii lui tras în fund de vârtelul răului. După cum acesta ca să scape nu trebuie să dea nici din mâini, nici din picioare și să aștepte ca înșuși vârtelul să-l scoată în mal, tot așa și noi trebuie să stăm liniștiți și să ne închinăm la noi, așteptând ca odată cu împingerea cerului țării noastre, opinia publică și nația să-și împlinească procesul lor interior.

„Acum suntem prinși într-o strămoșie asemănătoare înțelegerii lui tras în fund de vârtelul răului. După cum acesta ca să scape nu trebuie să dea nici din mâini, nici din picioare și să aștepte ca înșuși vârtelul să-l scoată în mal, tot așa și noi trebuie să stăm liniștiți și să ne închinăm la noi, așteptând ca odată cu împingerea cerului țării noastre, opinia publică și nația să-și împlinească procesul lor interior.

„Acum suntem prinși într-o strămoșie asemănătoare înțelegerii lui tras în fund de vârtelul răului. După cum acesta ca să scape nu trebuie să dea nici din mâini, nici din picioare și să aștepte ca înșuși vârtelul să-l scoată în mal, tot așa și noi trebuie să stăm liniștiți și să ne închinăm la noi, așteptând ca odată cu împingerea cerului țării noastre, opinia publică și nația să-și împlinească procesul lor interior.

„Acum suntem prinși într-o strămoșie asemănătoare înțelegerii lui tras în fund de vârtelul răului. După cum acesta ca să scape nu trebuie să dea nici din mâini, nici din picioare și să aștepte ca înșuși vârtelul să-l scoată în mal, tot așa și noi trebuie să stăm liniștiți și să ne închinăm la noi, așteptând ca odată cu împingerea cerului țării noastre, opinia publică și nația să-și împlinească procesul lor interior.

„Acum suntem prinși într-o strămoșie asemănătoare înțelegerii lui tras în fund de vârtelul răului. După cum acesta ca să scape nu trebuie să dea nici din mâini, nici din picioare și să aștepte ca înșuși vârtelul să-l scoată în mal, tot așa și noi trebuie să stăm liniștiți și să ne închinăm la noi, așteptând ca odată cu împingerea cerului țării noastre, opinia publică și nația să-și împlinească procesul lor interior.

„Acum suntem prinși într-o strămoșie asemănătoare înțelegerii lui tras în fund de vârtelul răului. După cum acesta ca să scape nu trebuie să dea nici din mâini, nici din picioare și să aștepte ca înșuși vârtelul să-l scoată în mal, tot așa și noi trebuie să stăm liniștiți și să ne închinăm la noi, așteptând ca odată cu împingerea cerului țării noastre, opinia publică și nația să-și împlinească procesul lor interior.

„Acum suntem prinși într-o strămoșie asemănătoare înțelegerii lui tras în fund de vârtelul răului. După cum acesta ca să scape nu trebuie să dea nici din mâini, nici din picioare și să aștepte ca înșuși vârtelul să-l scoată în mal, tot așa și noi trebuie să stăm liniștiți și să ne închinăm la noi, așteptând ca odată cu împingerea cerului țării noastre, opinia publică și nația să-și împlinească procesul lor interior.

„Acum suntem prinși într-o strămoșie asemănătoare înțelegerii lui tras în fund de vârtelul răului. După cum acesta ca să scape nu trebuie să dea nici din mâini, nici din picioare și să aștepte ca înșuși vârtelul să-l scoată în mal, tot așa și noi trebuie să stăm liniștiți și să ne închinăm la noi, așteptând ca odată cu împingerea cerului țării noastre, opinia publică și nația să-și împlinească procesul lor interior.

„Acum suntem prinși într-o strămoșie asemănătoare înțelegerii lui tras în fund de vârtelul răului. După cum acesta ca să scape nu trebuie să dea nici din mâini, nici din picioare și să aștepte ca înșuși vârtelul să-l scoată în mal, tot așa și noi trebuie să stăm liniștiți și să ne închinăm la noi, așteptând ca odată cu împingerea cerului țării noastre, opinia publică și nația să-și împlinească procesul lor interior.

„Acum suntem prinși într-o strămoșie asemănătoare înțelegerii lui tras în fund de vârtelul răului. După cum acesta ca să scape nu trebuie să dea nici din mâini, nici din picioare și să aștepte ca înșuși vârtelul să-l scoată în mal, tot așa și noi trebuie să stăm liniștiți și să ne închinăm la noi, așteptând ca odată cu împingerea cerului țării noastre, opinia publică și nația să-și împlinească procesul lor interior.

„Acum suntem prinși într-o strămoșie asemănătoare înțelegerii lui tras în fund de vârtelul răului. După cum acesta ca să scape nu trebuie să dea nici din mâini, nici din picioare și să aștepte ca înșuși vârtelul să-l scoată în mal, tot așa și noi trebuie să stăm liniștiți și să ne închinăm la noi, așteptând ca odată cu împingerea cerului țării noastre, opinia publică și nația să-și împlinească procesul lor interior.

„Acum suntem prinși într-o strămoșie asemănătoare înțelegerii lui tras în fund de vârtelul răului. După cum acesta ca să scape nu trebuie să dea nici din mâini, nici din picioare și să aștepte ca înșuși vârtelul să-l scoată în mal, tot așa și noi trebuie să stăm liniștiți și să ne închinăm la noi, așteptând ca odată cu împingerea cerului țării noastre, opinia publică și nația să-și împlinească procesul lor interior.

„Acum suntem prinși într-o strămoșie asemănătoare înțelegerii lui tras în fund de vârtelul răului. După cum acesta ca să scape nu trebuie să dea nici din mâini, nici din picioare și să aștepte ca înșuși vârtelul să-l scoată în mal, tot așa și noi trebuie să stăm liniștiți și să ne închinăm la noi, așteptând ca odată cu împingerea cerului țării noastre, opinia publică și nația să-și împlinească procesul lor interior.

„Acum suntem prinși într-o strămoșie asemănătoare înțelegerii lui tras în fund de vârtelul răului. După cum acesta ca să scape nu trebuie să dea nici din mâini, nici din picioare și să aștepte ca înșuși vârtelul să-l scoată în mal, tot așa și noi trebuie să stăm liniștiți și să ne închinăm la noi, așteptând ca odată cu împingerea cerului țării noastre, opinia publică și nația să-și împlinească procesul lor interior.

„Acum suntem prinși într-o strămoșie asemănătoare înțelegerii lui tras în fund de vârtelul răului. După cum acesta ca să scape nu trebuie să dea nici din mâini, nici din picioare și să aștepte ca înșuși vârtelul să-l scoată în mal, tot așa și noi trebuie să stăm liniștiți și să ne închinăm la noi, așteptând ca odată cu împingerea cerului țării noastre, opinia publică și nația să-și împlinească procesul lor interior.

„Acum suntem prinși într-o strămoșie asemănătoare înțelegerii lui tras în fund de vârtelul răului. După cum acesta ca să scape nu trebuie să dea nici din mâini, nici din picioare și să aștepte ca înșuși vârtelul să-l scoată în mal, tot așa și noi trebuie să stăm liniștiți și să ne închinăm la noi, așteptând ca odată cu împingerea cerului țării noastre, opinia publică și nația să-și împlinească procesul lor interior.

„Acum suntem prinși într-o strămoșie asemănătoare înțelegerii lui tras în fund de vârtelul răului. După cum acesta ca să scape nu trebuie să dea nici din mâini, nici din picioare și să aștepte ca înșuși vârtelul să-l scoată în mal, tot așa și noi trebuie să stăm liniștiți și să ne închinăm la noi, așteptând ca odată cu împingerea cerului țării noastre, opinia publică și nația să-și împlinească procesul lor interior.

„Acum suntem prinși într-o strămoșie asemănătoare înțelegerii lui tras în fund de vârtelul răului. După cum acesta ca să scape nu trebuie să dea nici din mâini, nici din picioare și să aștepte ca înșuși vârtelul să-l scoată în mal, tot așa și noi trebuie să stăm liniștiți și să ne închinăm la noi, așteptând ca odată cu împingerea cerului țării noastre, opinia publică și nația să-și împlinească procesul lor interior.

„Acum suntem prinși într-o strămoșie asemănătoare înțelegerii lui tras în fund de vârtelul răului. După cum acesta ca să scape nu trebuie să dea nici din mâini, nici din picioare și să aștepte ca înșuși vârtelul să-l scoată în mal, tot așa și noi trebuie să stăm liniștiți și să ne închinăm la noi, așteptând ca odată cu împingerea cerului țării noastre, opinia publică și nația să-și împlinească procesul lor interior.

„Acum suntem prinși într-o strămoșie asemănătoare înțelegerii lui tras în fund de vârtelul răului. După cum acesta ca să scape nu trebuie să dea nici din mâini, nici din picioare și să aștepte ca înșuși vârtelul să-l scoată în mal, tot așa și noi trebuie să stăm liniștiți și să ne închinăm la noi, așteptând ca odată cu împingerea cerului țării noastre, opinia publică și nația să-și împlinească procesul lor interior.

„Acum suntem prinși într-o strămoșie asemănătoare înțelegerii lui tras în fund de vârtelul răului. După cum acesta ca să scape nu trebuie să dea nici din mâini, nici din picioare și să aștepte ca înșuși vârtelul să-l scoată în mal, tot așa și noi trebuie să stăm liniștiți și să ne închinăm la noi, așteptând ca odată cu împingerea cerului țării noastre, opinia publică și nația să-și împlinească procesul lor interior.

„Acum suntem prinși într-o strămoșie asemănătoare înțelegerii lui tras în fund de vârtelul răului. După cum acesta ca să scape nu trebuie să dea nici din mâini, nici din picioare și să aștepte ca înșuși vârtelul să-l scoată în mal, tot așa și noi trebuie să stăm liniștiți și să ne închinăm la noi, așteptând ca odată cu împingerea cerului țării noastre, opinia publică și nația să-și împlinească procesul lor interior.

„Acum suntem prinși într-o strămoșie asemănătoare înțelegerii lui tras în fund de vârtelul răului. După cum acesta ca să scape nu trebuie să dea nici din mâini, nici din picioare și să aștepte ca înșuși vârtelul să-l scoată în mal, tot așa și noi trebuie să stăm liniștiți și să ne închinăm la noi, așteptând ca odată cu împingerea cerului țării noastre, opinia publică și nația să-și împlinească procesul lor interior.

„Acum suntem prinși într-o strămoșie asemănătoare înțelegerii lui tras în fund de vârtelul răului. După cum acesta ca să scape nu trebuie să dea nici din mâini, nici din picioare și să aștepte ca înșuși vârtelul să-l scoată în mal, tot așa și noi trebuie să stăm liniștiți și să ne închinăm la noi, așteptând ca odată cu împingerea cerului țării noastre, opinia publică și nația să-și împlinească procesul lor interior.

„Acum suntem prinși într-o strămoșie asemănătoare înțelegerii lui tras în fund de vârtelul răului. După cum acesta ca să scape nu trebuie să dea nici din mâini, nici din picioare și să aștepte ca înșuși vârtelul să-l scoată în mal, tot așa și noi trebuie să stăm liniștiți și să ne închinăm la noi, așteptând ca odată cu împingerea cerului țării noastre, opinia publică și nația să-și împlinească procesul lor interior.

„Acum suntem prinși într-o strămoșie asemănătoare înțelegerii lui tras în fund de vârtelul răului. După cum acesta ca să scape nu trebuie să dea nici din mâini, nici din picioare și să aștepte ca înșuși vârtelul să-l scoată în mal, tot așa și noi trebuie să stăm liniștiți și să ne închinăm la noi, așteptând ca odată cu împingerea cerului țării noastre, opinia publică și nația să-și împlinească procesul lor interior.

„Acum suntem prinși într-o strămoșie asemănătoare înțelegerii lui tras în fund de vârtelul răului. După cum acesta ca să scape nu trebuie să dea nici din mâini, nici din picioare și să aștepte ca înșuși vârtelul să-l scoată în mal, tot așa și noi trebuie să stăm liniștiți și să ne închinăm la noi, așteptând ca odată cu împingerea cerului țării noastre, opinia publică și nația să-și împlinească procesul lor interior.

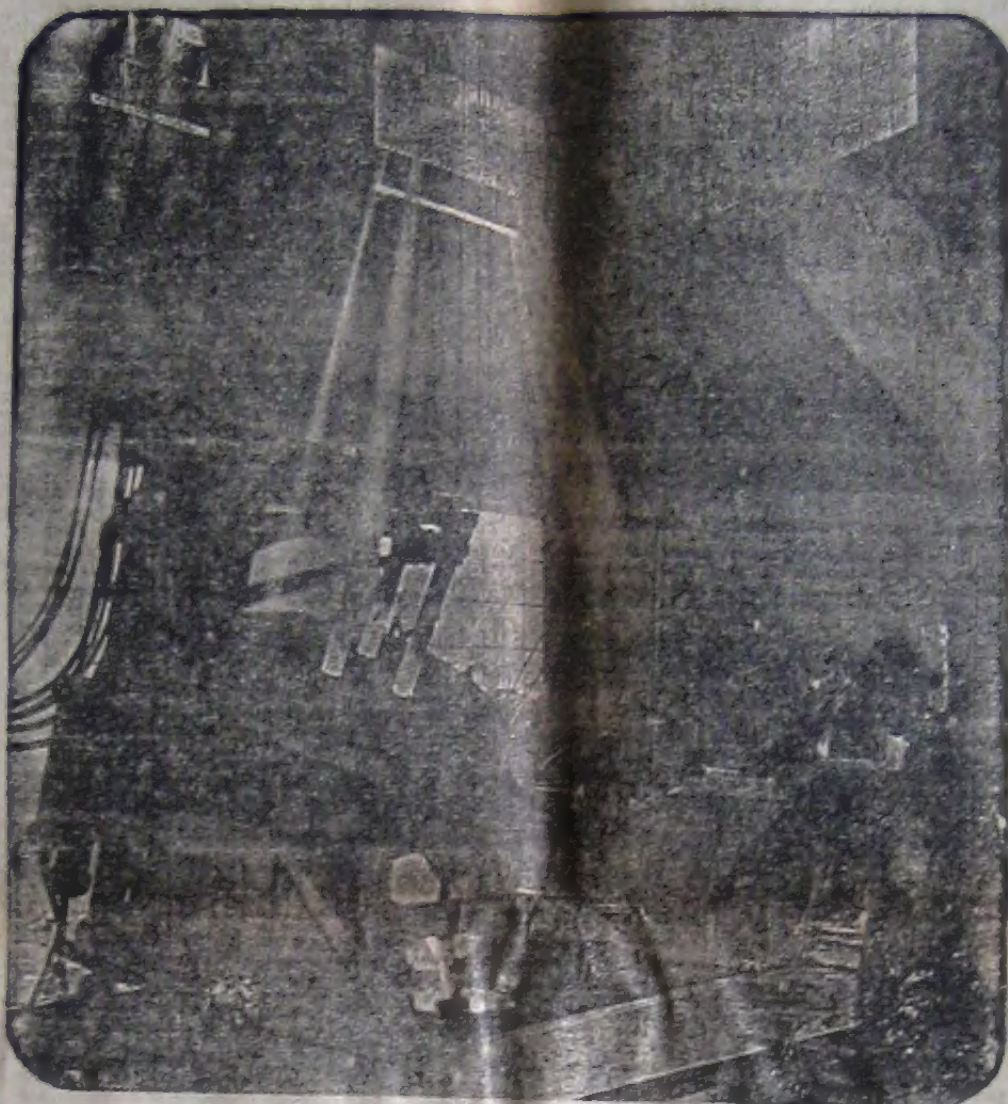
„Acum suntem prinși într-o strămoșie asemănătoare înțelegerii lui tras în fund de vârtelul răului. După cum acesta ca să scape nu trebuie să dea nici din mâini, nici din picioare și să aștepte ca înșuși vârtelul să-l scoată în mal, tot așa și noi trebuie să stăm liniștiți și să ne închinăm la noi, așteptând ca odată cu împingerea cerului țării noastre, opinia publică și nația să-și împlinească procesul lor interior.

„Acum suntem prinși într-o strămoșie asemănătoare înțelegerii lui tras în fund de vârtelul răului. După cum acesta ca să scape nu trebuie să dea nici din mâini, nici din picioare și să aștepte ca înșuși vârtelul să-l scoată în mal

20 ANI DE ACTIVITATE

PRODUSE DE CALITATE

CUPTOR ELECTRIC PENTRU OTELURI DE CALITATE

O T E L U R IPENTRU RESOARTE, ARCUȚI, SCULE, BURGHII
SÂRME DE OȚEL, OȚEL ISTEG, FURCI DE OȚEL**F I E R**LAMINAT ÎN COLACI, FIER BETON, CUIE,
SÂRMĂ GALVANIZATĂ, ARCURI DE MOBILE**C A B L U R I**ȘI SÂRME ELECTRICE IZOLATE ȘI NEIZOLATE,
SÂRMĂ DE BOBINAJ, PANGLICĂ IZOIANȚĂ**ELECTROZI AGIL**PENTRU SUDURĂ ELECTRICĂ ȘI SÂRME
PENTRU SUDURĂ OXYACETILENICĂ**INDUSTRIA SÂRMEI S. A.**

BUCUREȘTI I, CALEA VICTORIEI 39 UZINELE CÂMPIA TURZII ȘI BRĂILA

SĂRBĂTORILE ÎN ȚARA FAGILOR

Din rădăcina cumpăna țării, cerno nori de apă, / Dintr-o țărâșă adunată, cer grămadă...

...și pe așchii de pământ, pe dealuri, în preajmă, / Ca fantome albe ploșii înșirați se pierd în zare, / Și pe întinsele pustii, fără urme, fără drum, / Se vede sătește pierdute sub câmbuții albi de fum...

Astfel evoca Alexandru, chinat / De gânduri, în conacul de la Măntău, / Târziu, în noaptea rămasă pierdută / În marea noaptea. Măgurile de / Măguri — se joacă ale Oosmului / Dar acum sub manta de dantelă / A chelului agătat de ramuri, Văile / Cărbunului, și-au înlocuit unduirea / Sub troacele de omăt. Peste căsuțele / Scurte, țărâșe, se înalță azurii / Un stăruț stăruț de ger. E atâtă pa- / re și malcomire, de par că ar fi / Pământul că s'a pregătit iar / Pentru muritori a izbăvitorului, în / Căp de copil buclă, născut în tes- / tula umilțului și mărirea neplăcută / A unui cântec sfânt. Un e as mai / grea fine laudă, în colo. Sunt co- / lindători în preajmă. Toti copiii / stăruți s'au împărțit pe „echipe” / de prieteni sau vecinătate. Un bă- / ră mai rășărit stă rănduț încă / de cum doi ani. El este maestrul de / cântec al celor mai mici pe care- / lău și probează. Câte un picuț / mai mare, cu ochii ca două mărgele / de omăt, cu glas dulce, prinde / cu vocea curioasă sfinte și vârsul / stăruț. El va fi adevăratul pro- / tagonist.

Colinde...

Amintirea nostalgică ne poartă / Din pragul Crăciunului de / din vechi vechi rămasă pierdută / În marea noaptea. Măgurile de / Măguri — se joacă ale Oosmului / Dar acum sub manta de dantelă / A chelului agătat de ramuri, Văile / Cărbunului, și-au înlocuit unduirea / Sub troacele de omăt. Peste căsuțele / Scurte, țărâșe, se înalță azurii / Un stăruț stăruț de ger. E atâtă pa- / re și malcomire, de par că ar fi / Pământul că s'a pregătit iar / Pentru muritori a izbăvitorului, în / Căp de copil buclă, născut în tes- / tula umilțului și mărirea neplăcută / A unui cântec sfânt. Un e as mai / grea fine laudă, în colo. Sunt co- / lindători în preajmă. Toti copiii / stăruți s'au împărțit pe „echipe” / de prieteni sau vecinătate. Un bă- / ră mai rășărit stă rănduț încă / de cum doi ani. El este maestrul de / cântec al celor mai mici pe care- / lău și probează. Câte un picuț / mai mare, cu ochii ca două mărgele / de omăt, cu glas dulce, prinde / cu vocea curioasă sfinte și vârsul / stăruț. El va fi adevăratul pro- / tagonist.

„Dar auzi! — cățelul latră / S'au potolea o oră / Și s'aude apoi opincă / Sărindul de apă... / Lăudă o răzătoare / Gădnuț unii dela tinda / De trei glasuri înnoadă / Se înșiră o colindă...”

(O. Goga)

Glazul prichindelului înnoadă / De urătoare străbate melodios. Vă- / lavul mormăie gros și dă curaj mi- / niștilor colindători plinuți în / dosul sticlei. Și crăciunii cântă „Florile / dalbe” învâluind melodia în argi- / tul smetului de clopoțel.

„Sculăți, sculați boieri mari, / Florile dalbe, / Că ră vin colindători, / Florile dalbe, / Noaptea pe la cântări / Și s'aude un Dumnezeu / Să ră mântuie de rău, / Un Dumnezeu nou născut / Cu flori de crin înnoadă...”

Abes sfârșesc în dreg glasul tu- / sind și-și sfârșesc nasul cu mănăoa / și pornește de-avala cu povestea / celor trei crai dela rășări care / erau cu călători și au ajuns du- / pă cum vîntul, până la Ierusalim. Vo- / cile se mai poticnesc, clopoțelul ră- / sună birurilor peste ele, dar totul se / isprăvesc cu bine și cu rugămintă / lui Irod.

O mîșcă mai miloasă li poartă / În tindă și deschide mare usa dela / odala înnoadă. Copiii mai cântă / odată cântecul crailor dela rășări, / și încheie cu cântecul de stea:

„Steaua sus rășare / Ca o țară mare / Steaua înnoadă / Și s'adormă / Că ră Păra Curată / Și Nemuritoare / Fecioara Maria / Naște pe Mesia...”

Paisaj de țară

Copilași mici și cași cașă ochii / Și gurile mari la minunăția sticlei. / Colindători înnoadă cu nădele de- / sega aproape plină de covrigi, mare / și nuci. Gospodarii de modă nouă / le mai dă și câțiva lei nesunători, / care, împreună cu banii adunați de-

la invitații vor face o „cărăță” / bogăție.

Si așa, trei zile și mai mult, co- / lindători noștri vor bate cărările / satului până ce cu mare greu părin- / ții li vor strânge pe lângă casă, iar / colindători se vor pregăti pentru / uratul de Anul Nou.

Irozii

Ficărui mai rășărit al satului / între cîmpăre și donăci de ani, / au pus în lucrare un plan mai mă- / ret. Cu cântăreți înalți, Violu / mul, copiat în roțuri, a fost împar- / țit între șefii spirituali nețăgători / al generației. Rolul greu și mai di- / matic este cel al lui Irod. Trebuie un / glas mai adănc și mai fioros. Irod / este și șeful trupe și regisorul. În / Raza Cernăuțelor, în Măhala, Ostru- / ța, Bolan, apoi în Cărbor, Cosmă / și alte sate Irod s'au pregătit pen- / tru marele eveniment din seara a- / junului. Printre ei sunt și elavi la / scoile mari ale orașului, dar unele / trupe sunt numai băieți de țară. Pu- / tîni au costume speciale. Cel mai / magi, ca și ofiterul, poartă halat / național, câmpă înnoadă și dă / cornușul pieptului o esarță la / de tricolor. Doar Irod are o mănă / roie. Ofiterul are col de carton po- / leit magi și Irod corcobe vîntate / Săle sunt frumos câmpite din / lemn și arătează Doar Mosul Irod / lor poartă negre sau un suman pe / toată deasă nu un color întors pe dos / El a făcut un nas lung de petică / roie și s'a înnoadă o cumpă de păr / de capră.

Nu era cașă românească mai ră- / șărită în Cernăuț care să nu fie / cîntă și cîntă de vizita Irodilor în / seara de Ajun. Cel mai mult se pre- / miteau anume ca să vină în oraș / unora destul de departe. Era o bra- / dă veche a țării și s'au înnoadă din- / tre Cernăuțul românesc și satele din / împrejurimi. În același casă veneau / două și trei trupe de Irod în seara / Ajunului și erau bo-deama primii / cu drăcoșii și cu remorci cîntec / înnoadă. Fără colindători și Irod / s'ajun nu mai era Ajun, Crăciunul / nu mai era Cărbor, dar nu s'a în- / tîmplea vreo dată să s'apăcască.

Plăcîi dădeau unora un real / simț dramatic și spectatorii erau / orina de joasă realitate cu care acti- / vi interlocau Viclemii de mult știut. / Dar acesta era farmecul să-bătorii / că trebuia să se desfășoare după re- / gule cunoscute. De aceea unii Irod / crai la sfârșit cîntau un cântec de / oraș de „modă” sau un mars națio- / nal (cu jînă melodia a „frădior / compariții”) erau înnoadă cen- / rati de spectatori dar putine trupe / de Irod se înnoadă în greșelă / astfel împotriva tradiției.

Cine nu cunoaște Viclemii ? / Irod li înnoadă sfîrșitul crăciunilor / ce se mai înnoadă. Acesta li pre- / senta pe cei trei mări prinși de la / coada Irod și înnoadă „sunt de / unde vin și încotro merg. Mari, / Baftazar, Gaspar și Melchior li ră- / pundeau cine sunt și ce vor:

„Din scrișuri am înșirat / Co să născă pe pământ / Împăratul nou și sfînt, / De-o stea ne călăuzim / Pe Cristos să-l dorim / Lumii să-l propoădăm...”

Irod se înnoadă, cel nu înnoadă / alt împărat și pământului mai pre- / senta de cine dar Magii nu se sperie / și Irod recurge la viclem ca să / poată ucide. Francul Dumneze- / sc, spune Magilor să-L cașă și să-L / așă pe țara apoi să-L așă pe să / se înnoadă și el. Dar Magii dă / tachinare, se înnoadă în țară lor / pe alt drum. Atunci Irod va începe / uciderea trupelor dar Irod va sfârși / prin fura în țară — înnoadă de / înnoadă și lui Irod este un blestem

Amintiri

De două generații eram rupți de / viața satului. Dar sufletul nostru / stăruia acolo. În țara celor două / case bătrânești din Cărbor și Cer- / năuț, în casa mai veche pășo- / rse străbunului, ajunsa mai tîrziu / mitropolit al Bucovinei, venea-abia / Samuil-Silvestru Morariu. Lui li ur- / mase bunicii, Arșenie Berariu, apoi / lui Iuliu Alexandru, fratele mamei / mele. Timp de mai bine de o sută de / ani Cărborul, în care a copilărit ma- / mi, era căsă legăturii noastre cu / pământul. Acum au rămas numai / morminte și case pustii. Biserica nouă / și casa parohială le clădise bunicii. / De acolo au pornit și s'au păstrat / până în oraș tradițiile vechi de să- / bătorii ale familiei și dragostea de / țară românească. Și așa era în / toate casele procești ale Bucovinei / și în familiile orășenești care des- / cîndau din ele.

De două generații eram rupți de / viața satului. Dar sufletul nostru / stăruia acolo. În țara celor două / case bătrânești din Cărbor și Cer- / năuț, în casa mai veche pășo- / rse străbunului, ajunsa mai tîrziu / mitropolit al Bucovinei, venea-abia / Samuil-Silvestru Morariu. Lui li ur- / mase bunicii, Arșenie Berariu, apoi / lui Iuliu Alexandru, fratele mamei / mele. Timp de mai bine de o sută de / ani Cărborul, în care a copilărit ma- / mi, era căsă legăturii noastre cu / pământul. Acum au rămas numai / morminte și case pustii. Biserica nouă / și casa parohială le clădise bunicii. / De acolo au pornit și s'au păstrat / până în oraș tradițiile vechi de să- / bătorii ale familiei și dragostea de / țară românească. Și așa era în / toate casele procești ale Bucovinei / și în familiile orășenești care des- / cîndau din ele.

De două generații eram rupți de / viața satului. Dar sufletul nostru / stăruia acolo. În țara celor două / case bătrânești din Cărbor și Cer- / năuț, în casa mai veche pășo- / rse străbunului, ajunsa mai tîrziu / mitropolit al Bucovinei, venea-abia / Samuil-Silvestru Morariu. Lui li ur- / mase bunicii, Arșenie Berariu, apoi / lui Iuliu Alexandru, fratele mamei / mele. Timp de mai bine de o sută de / ani Cărborul, în care a copilărit ma- / mi, era căsă legăturii noastre cu / pământul. Acum au rămas numai / morminte și case pustii. Biserica nouă / și casa parohială le clădise bunicii. / De acolo au pornit și s'au păstrat / până în oraș tradițiile vechi de să- / bătorii ale familiei și dragostea de / țară românească. Și așa era în / toate casele procești ale Bucovinei / și în familiile orășenești care des- / cîndau din ele.

De două generații eram rupți de / viața satului. Dar sufletul nostru / stăruia acolo. În țara celor două / case bătrânești din Cărbor și Cer- / năuț, în casa mai veche pășo- / rse străbunului, ajunsa mai tîrziu / mitropolit al Bucovinei, venea-abia / Samuil-Silvestru Morariu. Lui li ur- / mase bunicii, Arșenie Berariu, apoi / lui Iuliu Alexandru, fratele mamei / mele. Timp de mai bine de o sută de / ani Cărborul, în care a copilărit ma- / mi, era căsă legăturii noastre cu / pământul. Acum au rămas numai / morminte și case pustii. Biserica nouă / și casa parohială le clădise bunicii. / De acolo au pornit și s'au păstrat / până în oraș tradițiile vechi de să- / bătorii ale familiei și dragostea de / țară românească. Și așa era în / toate casele procești ale Bucovinei / și în familiile orășenești care des- / cîndau din ele.

De două generații eram rupți de / viața satului. Dar sufletul nostru / stăruia acolo. În țara celor două / case bătrânești din Cărbor și Cer- / năuț, în casa mai veche pășo- / rse străbunului, ajunsa mai tîrziu / mitropolit al Bucovinei, venea-abia / Samuil-Silvestru Morariu. Lui li ur- / mase bunicii, Arșenie Berariu, apoi / lui Iuliu Alexandru, fratele mamei / mele. Timp de mai bine de o sută de / ani Cărborul, în care a copilărit ma- / mi, era căsă legăturii noastre cu / pământul. Acum au rămas numai / morminte și case pustii. Biserica nouă / și casa parohială le clădise bunicii. / De acolo au pornit și s'au păstrat / până în oraș tradițiile vechi de să- / bătorii ale familiei și dragostea de / țară românească. Și așa era în / toate casele procești ale Bucovinei / și în familiile orășenești care des- / cîndau din ele.

De Anul Nou

Cine n'a știut „Plugușorul” pe de / rost micar odată în viață? Neferi- / cit om. Pînă în preajma adolescen- / ței n'a fost să nu umbliam cu / uratul în țara de Ajun și cu semă- / natul a doua și Năvălam în case și / spre grădina gospodinelor, semă- / nam cu grâu parchetii proaspăt / măturat și lustruiți.

„Să trăiți adînșiori / Cu meriți ca perii / În țara cea bogată / De toate măstăruț...”

Produsul urăului se transforma / apoi în pășina. Căci noi copiii ora- / șului nu știam de mare și covrigi, ci / de tort scurți cu tacin de argint. / Principiul era ca datina să fie / menținută.

În seara a fost un elev de curs / superior, mare cântăreț și timp, / rament care trepida de dragoste de / viață. „Vine Anul Nou” — spuse și

unde coborau seale glasuri conto- / pite într-un limbaj muzical atât de / suav, încât nu mai era cântec ci ar- / monie aeratică? De unde secole co- / linde de o gingașă nepămînteană?

COLINDĂTORI LEGIO- NARI

De prin 1935 se înnoadă în Cer- / năuț, un cor al studenților legionari. / Mai erau acolo coruri studențești. / Dar sub conducerea maestră a a pro- / fesorului scriitor și a frădior, Mircea / și Bogdan Roman, corul legionar și / studenților se înnoadă pe un nivel / de artă superior. Veni Ajunul. Și / atunci toți studenții legionari și ara- / țarii mîștră, nu vor putea epoca / clipele de înnoadă petrecute în se-

Amintirea evoca nostalgic simo- / nta serii de Ajun, rămasă departe / în țara de mîștră noaptea cîntăre- / ți de studenți legionari. Ce grăun- / va fi acolo anul acesta? Sufletul se / umple de durere. O întregă țară / de viață, înnoadă din deșpră- / deri aculare, de deșprăderi dîră / dăli.

Amintiri

De două generații eram rupți de / viața satului. Dar sufletul nostru / stăruia acolo. În țara celor două / case bătrânești din Cărbor și Cer- / năuț, în casa mai veche pășo- / rse străbunului, ajunsa mai tîrziu / mitropolit al Bucovinei, venea-abia / Samuil-Silvestru Morariu. Lui li ur- / mase bunicii, Arșenie Berariu, apoi / lui Iuliu Alexandru, fratele mamei / mele. Timp de mai bine de o sută de / ani Cărborul, în care a copilărit ma- / mi, era căsă legăturii noastre cu / pământul. Acum au rămas numai / morminte și case pustii. Biserica nouă / și casa parohială le clădise bunicii. / De acolo au pornit și s'au păstrat / până în oraș tradițiile vechi de să- / bătorii ale familiei și dragostea de / țară românească. Și așa era în / toate casele procești ale Bucovinei / și în familiile orășenești care des- / cîndau din ele.

De două generații eram rupți de / viața satului. Dar sufletul nostru / stăruia acolo. În țara celor două / case bătrânești din Cărbor și Cer- / năuț, în casa mai veche pășo- / rse străbunului, ajunsa mai tîrziu / mitropolit al Bucovinei, venea-abia / Samuil-Silvestru Morariu. Lui li ur- / mase bunicii, Arșenie Berariu, apoi / lui Iuliu Alexandru, fratele mamei / mele. Timp de mai bine de o sută de / ani Cărborul, în care a copilărit ma- / mi, era căsă legăturii noastre cu / pământul. Acum au rămas numai / morminte și case pustii. Biserica nouă / și casa parohială le clădise bunicii. / De acolo au pornit și s'au păstrat / până în oraș tradițiile vechi de să- / bătorii ale familiei și dragostea de / țară românească. Și așa era în / toate casele procești ale Bucovinei / și în familiile orășenești care des- / cîndau din ele.

De două generații eram rupți de / viața satului. Dar sufletul nostru / stăruia acolo. În țara celor două / case bătrânești din Cărbor și Cer- / năuț, în casa mai veche pășo- / rse străbunului, ajunsa mai tîrziu / mitropolit al Bucovinei, venea-abia / Samuil-Silvestru Morariu. Lui li ur- / mase bunicii, Arșenie Berariu, apoi / lui Iuliu Alexandru, fratele mamei / mele. Timp de mai bine de o sută de / ani Cărborul, în care a copilărit ma- / mi, era căsă legăturii noastre cu / pământul. Acum au rămas numai / morminte și case pustii. Biserica nouă / și casa parohială le clădise bunicii. / De acolo au pornit și s'au păstrat / până în oraș tradițiile vechi de să- / bătorii ale familiei și dragostea de / țară românească. Și așa era în / toate casele procești ale Bucovinei / și în familiile orășenești care des- / cîndau din ele.

De Anul Nou

Cine n'a știut „Plugușorul” pe de / rost micar odată în viață? Neferi- / cit om. Pînă în preajma adolescen- / ței n'a fost să nu umbliam cu / uratul în țara de Ajun și cu semă- / natul a doua și Năvălam în case și / spre grădina gospodinelor, semă- / nam cu grâu parchetii proaspăt / măturat și lustruiți.

„Să trăiți adînșiori / Cu meriți ca perii / În țara cea bogată / De toate măstăruț...”

Produsul urăului se transforma / apoi în pășina. Căci noi copiii ora- / șului nu știam de mare și covrigi, ci / de tort scurți cu tacin de argint. / Principiul era ca datina să fie / menținută.

În seara a fost un elev de curs / superior, mare cântăreț și timp, / rament care trepida de dragoste de / viață. „Vine Anul Nou” — spuse și

Seara Sfântului Vasile / Pleoșă de bîni, / Și n'au multă amă să trăiești / Și la anul să înșorți.

Anul următor Succava toată, apoi / Bucovina toată cântă această urale / simplă și cu melodii vioale. An ur- / cut ani, și mai țărâșe abea am aliat / cine era autorul. Tălmășea Dădă dă- / sul și dela mama am înnoadă de mici / copii ură și colinde între cari fru- / moase colindă bătrânească „O, ce / veste minunată” — pe care asăși o / cântăm pe voci în fiecare seară de / Ajun când mama lei mai aduce a- / minte de vîștă și voce de mezo- / sopran de altă dată.

IORDANUL

Prin tradiție iordanul îl petreceam / în casa bunicii. Să fi fost țărâșe / mari care să ne împiedice să mer- / gem la Cărbor sau ger năpramie. / Dar oriunde am fi fost, dela Bobo- / țeză n'am lipsit. Taina sfîșieră a / pei ne apărea plină de har și de / mister și poartam cu drag până du- / pă înșirătură de aghiazmă care / deslega opreștile mîncării. Adm- / ram splendorile, troțe căpate din / ghiaja lăce și transnoadă care ve- / gheau masa sfîșieră, bloc de ghi- / ță pe bolnici de ghiță. Troța ast- / fel implantată din feptul gerului / rămănea toată țărâșa în bătaia vic- / ciorilor de acoperă pe creșet și pe / brațe cu o himidă de apă, și se / ridică spre cer în abur odată cu / căldura soarelui de primăvară.

Venires preotului cu sfîșieră era / o clipă de amorie. Aveam impresia / puternică a descoperii unui trimes / al Domnului și doar versul tradițio- / nal, cu lașul spînzat de deșcă ră- /

pea solemnitatea momentului. Mă / trezeam înnoadă cu un fel de bu- / curie: „In Iordan bo-erându-te Tu / Doamne”. Era în acest țărâșe o pu- / țere de delegare, că în orice te nă / îndeplinești. Cine poartă țărâșe nă / dăncuri ne sunt legate de sfîșieră / dăncilor creștină — de sfîșieră / vîștește țărâșe țărâșe și țărâ- / nu năa apropiat sfîșieră de țărâ- / rea lor? Este adică țărâșa o putere / elementară și o poartă cel mai mare / ban pe care l-am salvat din copă- / lărie este că în adîncul sufletului / nostru datina și ritul s'au păstrat / o virtute activă.

Ajunul Iordanului era prăsnut ca / și ajunul Crăciunului, cu masa de / bucurie de post. Un măr și de să bă- / țori era o zi de melancolie. Pomul / de Crăciun își aprindea uimă dată / podoabe strălucite. După o pînă / în farmec care durase două săptămă- / ni, mări proză colindărilor mîștră în / țara extenșivă. Colinde Ajun, / Irod și Viclem, uratul Anului Nou, / Bobotează — erau clipele suspen- / date ale unui drum de viață, de / care ne despărțeam cu atât mai greu / cu cât îl trăisem mai adănc. / Suntem de formă niste crășeni / civilizați. Dar sub scoarța subțire a / „civilizației” purtăm în noi împlă- / tat adănc pe omul pătrîșor și fere- / cat de datini și credințe țărâșe de / care țărâșa noastră pe pământ nu a- / mai avea sens. Sărbătorile sunt pri- / lej de reculegere în ceea ce mai / profund și mai bun în noi și pînă / de contopire cu sufletul mamei și / etern al neamului acestuia creștin și / românesc.

Barbu Stănescu

DIN INSPIRAȚIILE CĂPITANULUI

Într-un articol, d profesor P. P. / Panaitescu, a scris despre profetia / Căpitanului, de puterea lui de evo- / care și de previziune. Este stăta a- / devăr în această afirmație, încât / Căpitanul trebuie socotit ca cel mai / mare, inspirat al timpurilor noastre.

Figure legendare a Căpitanului / apate ca o perfecțiune armă nouă / și completă locaș din aceste țărâ- / șuri, cari Lău ridicat pe culmile / eterate ale spiritualității marilor / inspirati; deosebi li găsim mersu / prezent, li simțim prețindutul, plu- / țele în aer, fiindcă actualitatea li / dă dreptate și se inspiră dela El.

„Suntem în țara algerilor. Se- / duș de pe mări Dâmboviței un fur- / nicar de cămăși verzi; multe figuri / cunoscute, multe cămaras hotărîți. / Dr. Șerban Măcoveanu mă amușie / din torontul verde, care se rostog- / lea în vînt năpramie, înnoadă de / comande, ordine și rapoarte.

Anti-camara Căpitanului: prin / glas, vîntul despărțor se putea / vede Căpitanul în piciorul vorbind / cu un profesor universitar dela / Drept.

În acei moment un fior fierbînt / lui străpunge carnea și sâgele; fi- / rura Căpitanului li proporți fan- / tastică; smeteac, în gât simț o u- / căciune care înnoadă respirația. Șer- / ban, care simțise momentul, mă / tine strîns de braț și apoi mă pra- / zintă Căpitanului.

Atunci am văzut / Fîrta de medalia a Căpitanului, / brîndată de culele pietre crăpate de / ruptă și dăreale, sinceritatea și no- / blețea privitorilor sale care se arm- / cau în îndeprărit; pierdute și poste / orizontale comune, înnoadă de / profeti prevestitoare de furtive și / suplici.

Ochii aceia calzi, ulșiori de / blăni, cu cari te coplesca privitu- / re și în același timp pătrunșiori / până în adîncul sufletului.

Căpitanul vorbește când domol, / când cu tunete în voce; se ridică / coboră, când cu palpișori luminoși, / se când cu izbucniri vulcanice, / scîndănd cu brîul înnoadă vîșturile / prevestitoare de blîndă.

— Un adevărat om politic nu tre- / buie să aibe numai antena la spa- / tele capului de înnoadă trecutul.

Dr. George D. Vintilă

— și cănele și oia ascultă doina clobanului

La răscrucă de drum

UZINELE DE FIER ȘI DOMENIILE DIN REȘITA S. A.

INDUSTRIA GREA A ȚĂRII CONSTITUE AZI UNA DIN CELE MAI INSEMNAȚE GARANȚII ALE VIITORULUI ȘI SECURITĂȚII NOASTRE. ÎN ÎMPREJURĂRILE ACTUALE, CÂND ȚĂRILE INDUSTRIALE DIN EUROPA ȘI AMERICA ABIA POT SATISFACE PIEȚELE LOR INTERNE, UZINELE „REȘITA” LUCREAZĂ NEÎNCETAT ȘI EXCLUSIV PENTRU INTERESELE ROMÂNEȘTI.

ÎN ACESTE TIMPURI GRELE, „REȘITA” DĂ OSTAȘULUI MIJLOACE SĂ-ȘI APERE ȚARA ȘI PLUGARULUI, UNELTE SĂ-ȘI ARE OGORUL SĂU.

PRODUSELE UZINELOR REȘITA:

METALURGIE:

Fonte de turnătorie și oțelării.
Oțeluri Martin și electrice.
Oțeluri speciale pentru construcții mecanice.
Oțeluri inoxidabile.
Oțeluri de scule.
Cărămizi și mortar refractar.

ARMAMENT:

Tunuri ușoare.
Tunuri lungi.
Tunuri antiaerlene.
Obuziere de câmp.
Obuziere grele.
Blindaje.
Tancuri.
Munițiuni.

MAȘINI AGRICOLE:

Pluguri, grape și boroane de câmp și de livezi; rarile; prășitoare; cultivatoare; tăvălugi; batoze de porumb; tocătoare de nutreț; semănătoare de porumb; vânturătoare; sape; lopeți; hârlețe; târnăcoape; selectoare, etc.

AVIAȚIE:

Oțeluri speciale pentru motoare.
Piese forjate, estampate și tratate termic, pentru motoare.

ELECTRO - MOTOARE:

Generatoare; transformatoare; instalațiuni complete pentru centrale electrice industriale și comunale. Echipament electric pentru industria petroliferă și minieră.

CONSTRUCȚII MECANICE:

Locomotive cu aburi pentru cale normală și îngustă.
Locomotive Diesel.
Piese de schimb pentru locomotive și vagoane.
Material de cale; macazuri; poduri și construcții de fier; plăci turnate, etc.
Compresoare de șosele cu aburi și cu motoare Diesel.

Concasoare; mori de măcinat; instalațiuni de transportat.
Piese de motoare Diesel de orice fel.

Reparațiuni și montaj de motoare Diesel de orice fel.
Pompe centrifugale, axiale și cu piston de orice mărime.

Grupuri electro-pompe. Ventilatoare și suflante.
Compresoare de aer de orice mărime.
Turbine hidraulice.
Francis, Kaplan, Pelton.

CONSTRUCȚII METALICE:

Poduri fixe și mobile; pontoane; șarpante metalice; sche-

lete metalice pentru clădiri sistem american; rezervoare; hangare; turnuri de extracție pentru mine etc.

UNELTE DE FORAJ PENTRU INDUSTRIA PETROLIFERĂ

Prăjini de pompaj; prăjini grele; prăjini de atac; sape în coadă de pește; goamblacuri; macarale mobile; balansiere de pompaj; mose; piese de schimb pentru pompe, turle metalice; etc. și tot felul de oțeluri speciale turnate sau forjate.

„ASTRA” FABRICĂ ROMÂNĂ DE VAGOANE, MOTOARE, ARMAMENT ȘI MUNIȚIUNI S. A.

DIRECȚIUNEA GENERALĂ BUCUREȘTI III, STRADA POVERNEI No 2-4.
Telefon: 1.00.40 - 48 - 49.

UZINELE la: ARAD, BRAȘOV ȘI ORĂȘTIE. Adresa telegrafică: ASTRAUZINE
ARMAMENT ȘI MUNIȚIUNI: MATERIAL DE ARTILERIE DE ORICE FEL:
Tunuri, afete, țevi, închizătoare, frâne, aparate de ncchire, etc.

TRĂSURI DE ARTILERIE ȘI INFANTERIE, care de baterie, care de luptă, etc.

MUNIȚIUNI DE ARTILERIE DE ORICE FEL: obuze, focoase, bombe, mine marine, torpile, etc.

VAGOANE DE CALE FERATĂ DE ORICE FEL, NOUI ȘI REPARAȚIUNI:
Vagoane de persoane cu 4 și 2 osii, tapizate și netapizate.
Vagoane cu paturi și restaurante. Vagoane de bagaje, poștă, mărfuri, frigoriifere, Vagoane cisterne pentru petrol, benzină, alcool, acid sulfuric, etc. Instalațiuni complete pentru iluminatul și încălzitul trenurilor. Acuplamente metalice pentru încălzirea trenurilor cu aburi.
Tampoane cu fricțiune. Piese de vagoane și locomotive de orice fel.

VAGOANE SPECIALE PENTRU CĂI FERATE FORESTIERE, MINIERE, DECAUVILLE etc. DREZINE, VAGOANE ȘI REMORCI PENTRU TRAMVAE.

REZERVOARE PENTRU PETROL, BENZINA APA etc. de orice formă și capacitate. Butoane de tablă neagră și galvanizată, sudate electrice pentru transportul produselor petrolifere, spiritului, uleiurilor etc.

PODURI ȘI CONSTRUCȚIUNI METALICE de orice fel, alitute sau sudate. Macarale rulante, poduri, bascule, funiculare. Instalațiuni pentru spălarea cărbunilor.

COMPRESORE DE ȘOSELE; POMPE CENTRIFUGALE DE ORICE FEL ȘI POMPE AUTOASPIRATOARE;
VENTILATOARE; COMPRESORI ȘI SUFLANTE; MAȘINI ȘI INSTALAȚIUNI FRIGORIFERE;
INSTALAȚIUNI COMPLETE PENTRU SALINE; INSTALAȚIUNI ȘI APARATE DE ÎNCĂLZIRE CU AER CALD; INSTALAȚIUNI DE CONDITIONAREA AERULUI ȘI PENTRU AEROSTURII; PIESE FORJATE ȘI TURNATE DE ORICE FEL, PRECUM ȘI ORICE PIESE LUCRĂRI ÎN FIER, METALE ȘI LEMN.

ȘANTIERELE NAVALE GALAȚI S. A.

CENTRALA: BUCUREȘTI, STR. COMETA No. 33

ȘANTIERE: GALAȚI, STR. ARSENALULUI No. 4

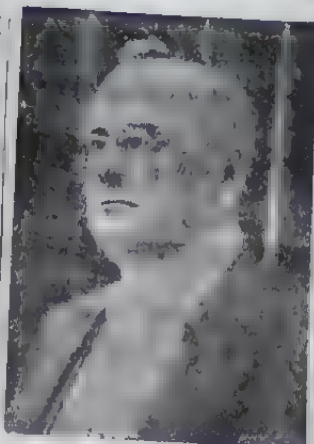
CONSTRUCȚIUNI

ȘI

REPARAȚIUNI

DE VASE DE RĂSBOIU ȘI COMERCIALE
DE MARE ȘI DE DUNARE

Un precursor al vremurilor de azi: AUREL C. POPOVICI

AUREL C. POPOVICI

foștii condamnați politici care nu și-a lăsat pedeapsa în închisorile maghiare.

Aurel C. Popovici notorietate deosebită înaintea izbucnirii războiului nostru și ale birărilor de stat, un singur o prapăstie adâncă ce nu cred să se poată netezi vreodată.

Aurel C. Popovici a văzut și în această problemă just și a prezintă pe deplin stăruie și eforturile acestor tineri care se afirmă pentru temerile naționaliste ale statului și națiunii române și pentru nevoia de cunoaștere a naționalității din Valen Dunării.

Rolu lui Aurel C. Popovici la Viena se termină de seara neamurilor din Valea Dunării, unde a doborât armata țară de seara Imperiului Habsburgic de la marea velle interioare politice maghiare pe lângă bătrânul Imperiu din Viena.

Aurel C. Popovici a plecat deci în 1915 în Elveția unde s-a stabilit la

Geneva continuând să lupte pentru drepturile neamului său.

Din 24 ani de la arestarea lui la Praga de către jandarmii unguri, la 27 August 1916 România a intrat în războiul care l-a adus libertatea tuturor Românilor și Unității Naționale.

Aurel C. Popovici era la Geneva, unde își continuă lupta cu metode noi și de sigur pe noi tineri. Nu l-a fost dat însă să vadă biruința neamului său, căci la 10 Februarie 1917, a murit dintr-o boală și a fost îngropat într-un câmp al orașului.

Neamul românesc a pierdut prin această moarte prematură o forță care ar fi fost hotărâtoare pentru soarta lui în cele două decenii de luptă.

Precursor al vremurilor de azi, Aurel C. Popovici ar fi fost neamul de așteptat, războiului și ar fi lăsat pe lângă el un moștenitor mai din vreme, pe care adevăratele ale de-șin lui și.

SOCIETATEA BUCUREȘTEANĂ INTRE 1929-1933 ȘI NAE IONESCU

Între în București, cosmopolita, mulți străbunilor de tradiție te în-veste de la prima vedere. Ești jude- cat după exterior și valorificat după situația materială pe care o ai sau pe care o poți avea într-un viitor apropiat.

Al venit cu idealuri. Ești înțeles. Dacă ai forță te interiorizezi și cauți legături de prietenie adevărate. Te izolezi și muncești. Revolta crește în sufletul tău. Trăiești într-o societate fără simț de interes material, riale și ambiții personale.

Nu se poate așa, nu mai merge, îți gândești o voce din străfundurile sufletului, cu care ai venit.

Decești bine ochii. Mădăria morală pare imensă. O cărbă demona- lizată te cuprinde. Sufletul tău nu se prinde de nimic. Muncesc, studiez, de zor dar simt că terminu- solid pe care te credeași că ești. Ideile morale pe care le credeași că erau zădărnice îți fug de sub picioare și clatină Rămă, suspendat în- să, credința în Dumnezeu te de- aduce.

Privesti născut și nu mai înțelegi nimic. Care asta să fie cultura? Și sensul vieții se pierde, devii in- diferent. Te pierzi în eterogenitatea masei și dai seama de micimea ta simplă în valabii doar ce nu- măr.

O literatură hucorantă, variată, fără normă cu o singură linie con- ducătoare să atragă prin paginile ei mai „mondene” înuță vârluile librărilor și sufletele adormite. Or bruite cu adevărat otrăvite se banalizază, încep a judeca viața cu importanță de bătrâni conșcștorii. Viitorul vântuitor de știință și progres, ai interesele personale până la sacrificarea celui mai apropiat pte- ten și chiar a părinților. Oamenii a- cestă învătă că viața se termină cu ei și își așază viziile politice și demoraș, sacrifică totu, pentru ei. Ei nu mai cunosc valori sufletești, valori morale, artistice, religioase, științifice. Totu pentru ei are acelaș scop: biruți trala personal. Relașii dintre oameni sunt relatii de inter- ese. Profunzimea lor se măsoară cu banii. Prietenia se frângă odată cu interesele materiale ce le-au dat na- ștere. Nici simțu divin nu mai este necesar. Pentru această cădătorie a- leși din cadrul talerilor. Relașii este pentru multime”, spun aceștia „oamen, de știință”.

Sus înțelegi în fața acestui spec- tacol și te întrebi: Unde este omul? — „Ei tineri” te asigură unul din aceștia oameni cu experiență: „Urmează filozofia”. „Ce ai să faci cu ea?” „Ai să mori de foame”!

Îl privești, fără să răspunde. Este pomărușat bine îmbrăcat, pudrat, pomărușat. Veni că este un om care se ocupă numai de persoana lui. De- sigur că și din ora la o oglindă să se arundese! Nu înțelegi de ce se îngădu de lăse. Ori poate te simți preocupat de probleme care pentru ei nu există și este rușine de golul din sufletul lui.

Sau vrei să te dea pe brașul să te adăre la „acelaș număr” cu ei? Ai în față olandă fidelă a unită- ții, existență unei întregi socie- țăți și totul acesta are o diplomă: universitar! are călături! cum ar putea pretinde. Este reprezentantul tipic al culturii cosmopolite lipșit de unitate de stil de forță optativă a unei credințe. Este „cel din urmă om”. Este asanțul ironic represen- tant al culturii „miticoale”, din cealaltă pe care Nietzsche îl numea „vach multime”!

Și în omu acesta privești cum oamzii tres strălucit dau o anie, pale interioare înține într-o inco- dare diabolică! Libertă concurență! Moartea spirituală! Omul este lipșit de omenii!

De întro înuă și, în fațolale,

lăsești jandarmii. Într-o și și se răspunde indifereent: gravă studen- țoasă, și după o săptămână în cursurile lui Nae Ionescu, în sala arhipădă, vezi câteva capete ban- dajate.

Ce vor accepta tineri? Nae Ionescu, cu un sâmbet înțelegător, îi privește pe sub sprâncenele lui stufoase. El știe ce vor accepta tineri. Ne spune și nouă, și curântul optu, „Garda de Fier”, este promunită de profesor.

Nu înțelegem greu, dar ceva, acel ceva pe care-l căutam de mult ne

Prof. Nae Ionescu

de Moria Igarosau atrage la cursurile lui „Nae Nae”. El e singur, cu studenții lui în roșie, ochii de vultur și voa multumire în fața acestor studenți cu ochii puri la el. Studenții stau înghesuți în bănci, în plină pe pe forștare, în jurul catodrei în use și așază pe co- ridor cu așezăle ciabite. Este o li- țușă mormăntală. Top vor să aude Nae face o lăcere „amă fustă”. Privești mult de jur împrejurul lui. Apoi când linștea te face să p re- ze, respăși din rândul tău: „Toți vieș să se înuă filozofia?” „Ce ai să faci cu ea?” „Ai să mori de foame”!

Îl privești, fără să răspunde. Este pomărușat bine îmbrăcat, pudrat, pomărușat. Veni că este un om care se ocupă numai de persoana lui. De- sigur că și din ora la o oglindă să se arundese! Nu înțelegi de ce se îngădu de lăse. Ori poate te simți preocupat de probleme care pentru ei nu există și este rușine de golul din sufletul lui.

Sau vrei să te dea pe brașul să te adăre la „acelaș număr” cu ei? Ai în față olandă fidelă a unită- ții, existență unei întregi socie- țăți și totul acesta are o diplomă: universitar! are călături! cum ar putea pretinde. Este reprezentantul tipic al culturii cosmopolite lipșit de unitate de stil de forță optativă a unei credințe. Este „cel din urmă om”. Este asanțul ironic represen- tant al culturii „miticoale”, din cealaltă pe care Nietzsche îl numea „vach multime”!

Și în omu acesta privești cum oamzii tres strălucit dau o anie, pale interioare înține într-o inco- dare diabolică! Libertă concurență! Moartea spirituală! Omul este lipșit de omenii!

De întro înuă și, în fațolale,

Cu mintea încoardă, emoțional, într-o tendință extraordinară, ur- mărești cursurile lui, cu acelaș sen- timen de grile și admirație cu care urmărești un virtuos al violonceli. Re- sonanțe nebănuite te răpădese; ai găsit omul și alături de tine crește „Garda de Fier”.

În mijlocul orașului „miticoale”, Nae Ionescu trăiește în juru al un- tății de gândire și simțire. El căști- gă pentru că înțeleg pentru noi. Vla- ta lui sunt studenții. El are în curții la el, stă, stă. Cândeste pentru el, trăiește pentru el. El ofi- cial face logică și metafizică în realitate însă face sociologie. Și nu sociologie „pentru examene”, sa să „fi ce a spus Bombart, Gumpowicz sau von Wismar, el sociologie româ- nească” pentru el.

Știutul său teșu de cultură și absoși după așeză peregrinări din- remase își găsesc locu în mijlocul comunității create de Nae Ionescu. Alături de comunitățile: cultu ta- buri de muncă înuă și și lăgere, istoria Mădăriei Logosape va trebui să așeze și marea comunitate cursu- rii lui Nae Ionescu adevărate se- dinte.

Aici ai înțeles că viața socială este o structură de sine stătătoare, cu o unitate și o viață specifică lo- cului și momentului istoric. Dela in- divid la ce mai înuță formă a so- cietății. Națiunea, viața este o sub- și supraordinare de cercuș structu- rale concentrice în care te înle- creștând pe rând în înuță posibi- lităților, forște tale personale.

Aici înveți că societatea este un scop în sine care te depășește din tota punctele de vedere.

Aici îți creșe așeză chimie de democrație așeză idealuș moral de conșcștare luptă și sacrificiu pentru o societate așeză. Neamul!

Pentru a ne vorbi de cărticiora se- ruiți de cultu ce de o carte de echin- bare de vach ne vorbete de Dia- cursul așeză melode” al lui Dea, cartea Păre și numuș în înuță și spune: „Măria curente au la bază o cărticioră”. Căre are ceva de spus apuș în putine cuvinte nu în vo- lume întregi înuță groșale, necre- dibile”. Cândul bine încheșat se ex- pune ușor și direct.

Și studenții ascultau multumii. Dău era vorba de Căpitlan. Totu a- veau în burușare cărticiora așeză, bane de vach.

Nae Ionescu luptă cu înuță so- cietate înuță cosmopolită, marmă așeză democrație.

În din 1934 întră buruș în în- cheșan pentru a scrie în înuță dăuș ceș vach diaruș așeză.

Avea marea vach că trăgea adânc brașuș comunității românești care nu trebuia să creșcă, și să fie în- bușă și parvitiș în viața imorală și așeză a Căpitlan.

Prin consolidatoruș unuș lău care creștea în sufletele noastre. Mău unișăți spirituale tradiționale în unuș căreș se încheșă legăreș a ameninșă să distrugă viața înuță. În neamurile a false democrație u- cicițioare de suflete dar stăți de plăcuiș celor fără suflet.

Rușăni fizeșle în marea prigoi- nă. Nae Ionescu a murit nu pentru a ptești o credință, ci pentru a curșinde o înuță și personalita- tea lui cultura unei societăți deca- denș, care nu era a noastră, dar care ameninșă să distrugă tot ce aveam mai plin de așeză în așeză, rea noastră de vachur viziore.

Și personalitatea lui crește formu- dăbă! o ptești profunduș peste ruișă unei societăți de înuță și cu o amărușă înuță rășăpă care e vach să înuță. Mău dea la furd sa în un pericoluș apostol al Romă- nismului.

M. Tene

CADOURI

fummoase și utile
pentru mic și mare

LA VULTURUL DE MARE CU PESTELE IN GHIARE

Theodor Atanasiu & Co. S.A.

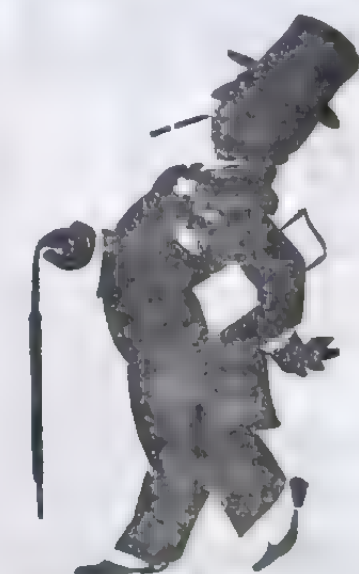
SIR BAZACAT / SIR CAROL 76 - 78 - 80 - 82 / SIR HALELOR 21

TRICOTAGE
FINE
GALERIE
SELARI
STR. SELARI 100

DOROBANTUL
STOFE FINE

Star Campina

Mi-am găsit
leacul sigur...

TYP

PURGATIV-LAXATIV

LA FARMACII SI DROGUERII

MĂRFURILE NOASTRE — — RECLAMA NOASTRĂ

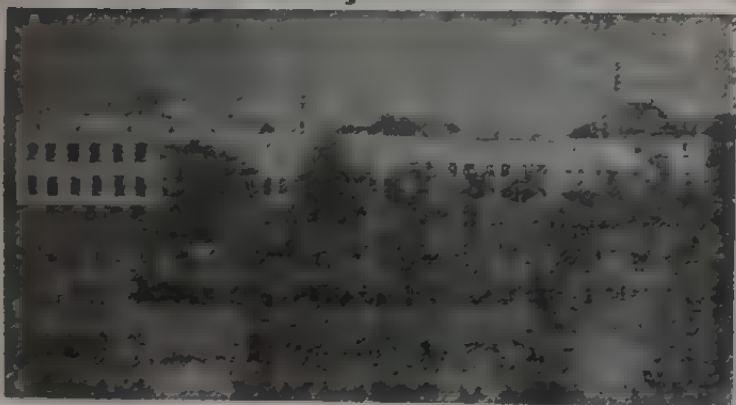
SORA
S.A.R.

SURSA TUTURORA

multumeşte onoratei sale clientele pentru încredere
şi îi urează sărbători fericite

MAGAZINELE: CALEA VICTORIEI 11
CALEA GÂNÎTEI, 142

FABRICA DE LANȚURI S. A. TIMIȘOARA

FABRICA PRINCIPALĂ

PRODUSE PRINCIPALE

Lanțuri:

Lanțuri pentru agricultură, lanțuri pentru ancore, lanțuri articulate (lanțuri Gall), lanțuri pentru elevatoare și pentru orice aparate de ridicat.

Articole pentru încălzăminte:

Cuie, ținte de orice fel, potcoave, catărâmi.

Articole pentru imbinat în fier și lemn:

Cuie, nituri, piulițe, rondelo.

Unelte agricole:

ape, cazmale, fiare de plug.

Unelte pentru meserii și industrii:

Topoare, țepine, tesle, lopoți

Mașini și aparate:

Macarale, pisici, poduri rulante, piese accesorii etc.

Stă. Cămpăreanu 4

ROMANIA
MINISTERUL JUSTITIEI
Direcțiunea judiciară

PUBLICAȚIUNE

D. GEORGHE PĂȘA, născut în
Constanța la 16 Aprilie 1900,
fiat la Băilele Herculane,
No. 42 a țării, înscris în
carta de a fi avocat al
statului art. 10 din
Legea nr. 10 din 1928
și înscris în cartea de
avocați nr. 10 din 1928
la Băilele Herculane.

Ministerul Public a emis, conform
art. 11 din Legea nr. 10 din 1928,
decizia de a-l înscrive în
carta de a fi avocat al
statului art. 10 din 1928
și înscris în cartea de
avocați nr. 10 din 1928
la Băilele Herculane.

GRIPA NEURALGII REUMATISME
Nu mai la formacii

FABRICILE D. MOCIORNIȚA

urează onoratei clientele,
prietenilor și cunoscuților
SĂRBĂTORI FERICITE

PLUGUȘORUL LEGIONAR

Aho, aho, copii și frați
Stați puțin și nu mănâța
Până când nu s'o însere,
Până nu vom înopla...
Seara asta-i seară mare
Peste plaiuri legionare
Dela Tisa până la mare
Și spre vechile holare.

Camarazi din patru vânturi
Pluș de lupte și anături
Am pornit în strai de cer
Plugul Gârșilor de Fier
Și-l rotim pe la boieri
Căldat în primăveri.
Nu venim să vă arăm
Că în lună, că în soare
Vrem de peste să vă dăm
De-aniul cârii legionare.

Camarazi, strigați cu noi
Și maraș iar plinu! Hăi
Hăi, Hăi...

Pân s'ascunde soarele
Că ne în pământ
Să ne pună în cap
Căle'n cale întâlnirăm
Și să nu ne blestemați
Dacă fi vom supărați.

Au pornit odăla șapte
Tineri brazi de miază noapte:
Fruntea plină de azur,
Pasul lemerar condus,
Ochiuș de țară nouă
Vreacă mână amândouă.
Și-au pornit pe drum de cer
Singuri peste căi de aer
Numai Domnul auita,
Numai cerul cuvânta
Și Arhanghelul cânta.

Iară loși erau fărtați
Chișpeți, mandri, lunnași;
Dar în fruntea lăutar
Căpitan Conducător
Ero unul moldovean
Luptător, viteaz Codrean
Camarazi, din codrii des
Trageți chiol meșter
Hăi, hăi

Și-a pornit prin țară bună
Fără pală și minciună.
Grăul a început să crească
Mândra începe să iubească.
Clapotele încep să bată
Ziuă loală, noaptea loală
Dumnezeu pe drum de vers
Și-a oprit în univers
Și apoi an după an
Că venise Căpitan.

Vor să se ascundă din cale,
Țara se frânge de jale
Iar poteri la drumul mare
Chioșeau spre largă țară...
Și veneau lăcustele,
Trădătorii, fustele,
Lepra, câinii și penetele.
Bașbazuci și măștrici,
Arduși, lăhări și tele
Numai gloanțele și oșele.
Țara începe să-și strângă
Dorul, dăul și să plângă.
Camarazi, din bici mai țară

Să pocniți le drumul mare:
Mănași măi, Hăi, hăi.
Dar banul Dumnezeu
A lăsat ca gândul Săn
Țara să se întărească
Vilejește să lovească...
Plugul începu prin țară
Să sfărâme ce-i ocară
Și oco de-alung, de-alot.
Chinându ca împărat
Holdele încep să crească.
Venetici să lovească.

Camarazi, prigoană rea
A pornit spre țară grea
Mănași măi, Hăi, hăi.

Iar atunci când țara toată
E lovită din grămadă
A pornit pe drum de cer
Marșul Gârșilor de Fier.
Legionarii lung și lat
Drum de țară semănat
In adânc au alergat
Și-au odat în cor de zi
Șapte bai ca coarpe mari.
Șapte voci, trei armăsari
Și-a pornit la secerat
Țara nătrăg de părat
Și au rău ia mâini inele
Frunți de cer partau oșele.

Camarazi din alba țară
Trageți țară legionare
Mănași măi, Hăi, hăi.

Și pornit-a la arat...
Plugul l-au întemnițat,
Dar o buclucă hapsă
Lust-a buclucă aspru în mână
Și-a pornit odăla țară
Peste brațe legionare.
Brațele sau strâns ascuns
Și-n lacrimi albe-au plâns;
Și-a pornit a doua oară
Când furtună venea prin țară
Sau ascuns ca gășele
Furturi, lorușele
De-a ajuns țara pustie
Ca o țară nebunie.

Camarazi cruntă prigoană
A pornit din țară prin țară
Mănași măi, Hăi, hăi.

La lună, la săptămână
În umplu cu țară în mână
Și-a dus să păzească
Țemnița împărătească
Că veni poruncă grea
Pentru legionarii din ea:
Căpitanul întemnițat
În țară țară ferecat
A pornit la drum spre cer
În țară noaptea de-aspru ger

Se cutremura în țară
Frunțile legionare;
Prin adâncul țării,
Camarazi și camarade
Se ascund de vremea rea
Că veni prigoana grea
Mănași măi, Hăi, hăi.

Vin pe d-amar, pe valele
Mandri, plonci, singurele,
Și unchi și sfinți și greu
Cu ochi mari de plumb mereu
Se oprește și se înclină
Țara asta ce-i de vină.
Dar morarul, meșter mar-
A pornit peste holare
Și-a ajuns la moara noastră
Votodrea lui lăscă...

Dar nu-i timp de chiul,
Că e timp de plugari
Mănași măi, Hăi, hăi.

Dați țara cea de moară
Când oșii că pornește țară

Legionarii prin păduri
Adunând lăudari,
O poră în via pe apă
Și-a calea mândre țări

Dar morarul meșter mar-
De l-ar arde focul
Și-a nătrăg spre țară
Și-a pornit prigoană
Mănași măi, Hăi, hăi.

Căpitanul pe ascuns
Dus în beșni și strâp-
Și cu ei țară de cer
Mândri, legionari de țară
Au căzut de mână rea
Focul dur or-Doamne...
Au căzut în noaptea
Focul nătrăg nă-știa
Nătrăguri, băieți freji,
Decemviri, mereu mîi
Plugul l-a cîră-cruțit
Că morara o nebunie
Mănași măi, Hăi, hăi.

Vine anul de urgie
Și de țară hranie
Mor pe țară camgraz
Mor în țemnițe soldați
Că vorau să facă în țară
Sfîrșit urere legionară
Și morarul număra
Morți și se înrunta...
Mănași măi, Hăi, hăi.

În țară zi-cand flocare
Se-avea dea în vînt de
Vine rîndul mult doru
Și moraru a-nebunit...
Prin păduri și prin păi
Lumbar creș cum are
Și roșea mereu, mereu
Cum dorește Dumnezeu
Vine s'are luminată;
Camarazi s'are deodată
Peste țară l'aruncă
Și drăgii țară nu se cură
Mănași măi, Hăi, hăi.

Plușul rugini pornește
Peste țară vitejește;
Căpitanul l'ar-veghiază
Și ne înverșună țară...
Mănași măi, Hăi, hăi.

De urai am mai ura
Dar nu-i că vom însera
De acele m'pleca
După ce ne vom ruga.

Doamne ajută, lumină
Peste țară cu dreptate
Da-ne iar poruncă nouă
Peste țară cea de rouă.

Căpitanul ni-l trimite
În țară zi de primăvara
Și în țară iurăminte
Vom porni cu El prin țară
Vom avea în fruntea noastră
Via de cer din țară a noastră
Ne-o cîntăre Căpitan
Mândru și viteaz Coarș
Doamne fîc-L lumină
Peste țară furturi
Mănași măi, Hăi, hăi.

Anul nu s'aducea bine
Peste țară o țară
Și-a clădit, temerar
Mănași măi, Hăi, hăi.
Anul nu cu sănătate
Și-a cea bune bucate

Camarazi de pe țară
Să strigă cum strigă țară
Domnii legionari și fec
Și-a țară și cupăla țară

Acum...
plănușii în țară...

PENTRU CE SĂ IMBĂTRÂNIM?

Am intrat în "POLONAL" la un bărbat în vârstă mijie-
ny care începe să mă reprezintă dr. guță. Rezultatul a fost foarte
bun. Am făcut o serie de teste prin care am primit un rezultat
care mi-a permis să mă înscriu în concursul de dans. Am putut con-
sta de timp.

Dr JEAN SENTINER
Basilicanova (Parma) Italia

Am interviuintal PRODOLAL cu foarte bune rezultate în complicații - i. tervor și în apertal la acei cari erau stungi de ARTERIO SIFEROZA de o vârstă înaintată Este un agent terapeutic în manifestările TRICEMIE

Dr. BONIFACIO BARRERA.
Medico al Elneficert Municipal
Santander.

Pe a doua zi, medicul de am conștat marea eficiență a Urodonalului și după 5 zile, boala s-a îngrijit. Amintim aici, marea nevinovăție. Totuși, pentru eu și pentru soția până azi nici un rezultat, nici ameliorare, în caz de URODONAL. Căci, în caz de autizmatism de mediere, rezultate obținute și în cazuri mai multe convins de a prefera față de toate celelalte remedii, indicate pentru această maladie.

Dr. LAMBERTO PISANI
Monlebelio (Pavia)

Indicațiunea principală în tratamentul arterio-arteriolei, mai mult decât de toate este de a împiedica și producerii și dezvoltării tensiunii arteriale în perioada de primărie, astfel urto fiind singurul factor de HIPERTENSIUNE va trebui înainte oricărui urto, după ce este și coexistența marelui retențiunii de acid uric în organism, înaintându-l urtoarei.

Profesor FAIVRE
Profesor de clinică internă
la Universitatea din Poitiers

Gratie unei cure preventive de URODONAL, am putut suprima durerea care ma enervase in mod periodic mai ales in primele luni ale iernii in urma URIGEMIEI. Urodonalul este, dupa parerea mea, singurul suveran al ma adioilor de origina animalica in general si in special in urticaria provocata de acestea. Impiedica formarea de acid uric si favorizeaza cu eficienta eliminarea fiind un diuretic puternic.

Daca credei de curiozitate puteti publica aceasta atestare care corespunde adevarului!

Dr. PASQUALE PRINCI
Guardavalle

[illegible]

Dr. BRESSARD
Fost intern la Spitalul din Paris
Fost profesor de Anatomie
Ex-Chirurg consultant al Spitalului
Tenon, din Paris

SANCTITATEA SA PIUS X

Cu URODONAL

s'a însănătoșit S. S. Pius X
de reumatism și guta
de care suferea

Alas de eminentul om de știință Prof. Dr. Marchiafava din Roma ca cel mai perfect disolvant al acidului uric pentru tratamentul S. S. Pius X. — URODONAL medicamentul specific prin excelență pentru toate bolile cu caracter artritice: Reumatism acut și cronic, gută, ischias, piatră la ficat, dureri de rinichi, nevralgii, a fost adoptat de Palatul Pontifical, iar proprietarii Stabilimentelor Chatelain au fost numiți furnizori ai Vaticanului

SACRI PALAZZI APOSTOLICI

A Jarda: "Aorta Clypea Denticula 99 20
 and also as a whole with the Chinese inscription in Japanese
 Colours in Large Figures as usual "Universal"
 , beginning again in winter the 1st day

Journal on SS Father Apostolic

And Training C 11 Aug. 1919

Linn ^{Cassiopeaceae} *Cassiope* *Saxifraga*

Observaŭ u-
le clinice ca-
le experienŭa,
dovedesc cã
profesiunile
d-nariu duc
in mod lãtal
a artistim.
Artisimul se
manifestã priu-
cum a tis m,
putã nevral-
gii, colici ne-
fretice, scia-
licã, peniu a
lãrzi cu in-
grotesca arte-
rio-scleroza,
pr-mergãlos,

renunțăm la o pauză și congestie, renunțăm și să conștientizăm
a exista din vremea acest lucru.

Re ediu - reaurul - convi la inaint de toate. In dizolvarea acidului uric pe masura ce se formeaza, intraboin la **na pacificul** conacrat de experienta medicala: **Urodonal**, care sa evita accidentele artiritice, pentru produce o filtrare a -angelui. **Urodonal** - tolerant de orice st mac, oricât de dehidratat si deficient si fi.

SÂNGELE CONȚINÂND PREA MULT ACID URIC ESTE ÎN PERICOL ! PENTRU CE ?

[illegible]

**ACIDUL URIC TREBUE SĂ FIE ELIMINAT DIN ORGANISM ÎN FIECARE ZI
ȘI PE MĂSURA PRODUCERII SALE.**

„ASTFEL SUNTEM INCLINAȚI SĂ CREDEM CĂ URODONAL ESTE UN AGENT DE DISOLVARE AL ACIDULUI URIC DE PRIM ORD.N. NU ESTE EL DE 37 ORI MAI TARE CA LITHINA ?” – CARE SE ARATĂ SUSCEPTIBIL :

- 1 De a stimula funcțiunile depurative ale rinichiului, ale ficatului și ale pielei;
- 2 De a activa combustionile și a regenera funcțiunile hepatice;
- 3 De a fluidifica sucurile și a îndesebi sângele;
- 4 De a favoriza desintoxicațiunile principilor dăunătoare, care vin dela intestin și cari sunt produși de combustionile exagerat încetinite;

Profesori eminenți, în Franța și în străinătate au publicat numeroase lucrări demonstrative dovedind că Urodonal este eliminatorul perfect al acidului uric.

(fidelele Profesiuni Luncereaux (fidelele Președinte al Academiei de Medicină), Pouchet, Légarot, M. Fournier, Harvet, u-rd l-au citat și l-au recomandat în scrisorile lor. Maestri reputați în prescripția la nea întreaga și fac c-nd înșiși cure, rigulate. Citim, pentru a termina, numele venerate în prot. sorului, Hérard, fost președinte al Academiei de medicină din Paris, care îl lă trebu nla și lă recomanda

**URODONAL ELIMINA ACIDUL URIC, PREVINDE MANIFESTĂRILE ARTRITISMULUI
ȘI REVITALIZEAZĂ ORGANISMUL.**

MODUL DE ÎN

REBUNȚARE

naibă de gulcar sau la timpul
măci, la puțină apă. În cazuri de
crize acute de reumatism, scela-
tă, colici sau nefritice

cară intensă de 3 linguri pe zi
tot timpul duratăi crizei. Drept
cură de întreținere: 1 g. fi-
lond. timp de 8 zile, o lingur

dimineața și seara: sau la fiecare
schimbare de sezon, timp de o
lună, o linguriță dimineața și
seara

MODUL DE INTRODUCERE

URODONAL

ELIMINA-OTRAVURILE DIN ORGANISM

COMBATE:

REUMATISMELE, GUTA, SCIATICA, OBEZITATEA, ARTERIO - SCLEROZA, NEURALGII, PIATRA LA RINICHI

PRESCRIS DE MAI MULT DE 100 000 DE MEDICI IN LUMEA INTREAGA

LA FARMACIA E I DROGHERI

ESTE IN PRODUS CHATELAIN. MARCA DE INCREDERE

Epidemiile sunt ca incendii: nimicitoare cu deosebire — că ele distrug viețile oamenilor. De la 1918 și până azi 20 milioane de oameni au căzut victime gripei. Impresionantă cifră! O gripe, ca și focul trebuie aprins de la primele ei semne. Serviciu minunat ne face Aspirina. Ea mărește puterea de rezistență a bolnavului și contribuie la îndepărtarea bolii.

Un medicament superior
eficient și nevinovat

ASPIRIN

**Bogat asortiment
de INCALȚĂMINTE — CIORAPI**

**SOȘONI
și GALOȘI**

Marea mondială

Cu butoni

Lei 750

Cu închizătoare

Lei 890

Drata

**LA PREȚURI
ȘI CALITATE
CE DESFID ORICE**

CONCURENȚA

**VĂ OFERĂ
MAGAZINELE**

De cauciuc
Lei 1190

De stofă
Lei 1290

Drata

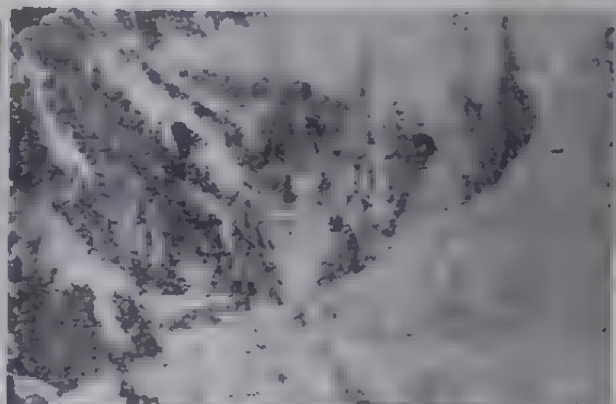
STR. LIPSCANI 34
CAL. GRIVIȚEI 159

CAL. VICTORIEI 16
STR. DOAMNEI 15

Viața unui oraș BRASOVUL

Sub zidurile Cetății eterne. Șantier de viață. — Pe străzile Brașovului cu Mă

Brașov e sfârșitul oraș din țară... (Text continues with a description of the city's history and its position as a gateway to the Carpathians.)

... (Continuation of the article text on the right side of the page.)

SUB ZIDURILE CETĂȚII

De la început, cetatea Brașovului cu zidurile ei de piatră, a fost un simbol al unității și rezistenței. În timp ce orașul se dezvoltă, zidurile rămân un punct de referință...

Spre Poiana Capitanului

Pe drumul care duce spre Poiana Capitanului, se poate observa o frumoasă panoramă a orașului și a împrejurimilor. Aici se află unele dintre cele mai interesante locuri din Brașov...

In ajun de sărbătoare

În ajunul sărbătorii, orașul este plin de viață. Străzile sunt decorate cu lumini și flori, iar oamenii se pregătesc să sărbătorească împreună...

Centru industrial și șantier de viață

Centrul industrial al orașului este în continuă dezvoltare. Noue fabrici și uzine sunt în construcție, ceea ce va contribui la creșterea nivelului de viață al locuitorilor...

ARTĂ ȘI CULTURĂ

Brașovul este un oraș cu o bogată tradiție artistică și culturală. Există multe teatre, muzee și cluburi care oferă locuitorilor și vizitatorilor o experiență unică...

CU MOȘ CRACIUN PE STRĂZILE BRAȘOVULUI

În aceste zile, străzile Brașovului sunt pline de atmosferă de sărbătoare. Copiii merg cu moș Crăciun să ceară cadouri, iar oamenii se bucură de tradițiile locale...

Te muntii Brașovului

În apropiere de Brașov se află unele dintre cele mai frumoase munte din România. Acestea oferă locuitorilor și vizitatorilor o oportunitate de a se relaxa și a se bucura de natura...

DE SF. SĂRBĂTORI APROVIZIONAȚI-VA LA

În aceste zile, este important să vă aprovizionați bine pentru sărbătorile de iarnă. Asigurați-vă că aveți toate ingredientele necesare pentru a găti cele mai bune mâncăruri...

DE SF. SĂRBĂTORI APROVIZIONAȚI-VA LA

... (Continuation of the article text on the right side of the page.)

DE SF. SĂRBĂTORI APROVIZIONAȚI-VA LA

... (Continuation of the article text on the right side of the page.)

DE SF. SĂRBĂTORI APROVIZIONAȚI-VA LA

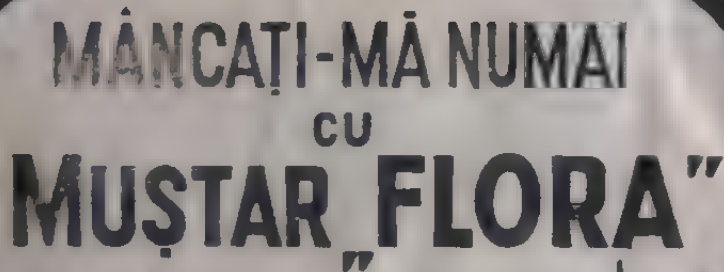
... (Continuation of the article text on the right side of the page.)

DE SF. SĂRBĂTORI APROVIZIONAȚI-VA LA

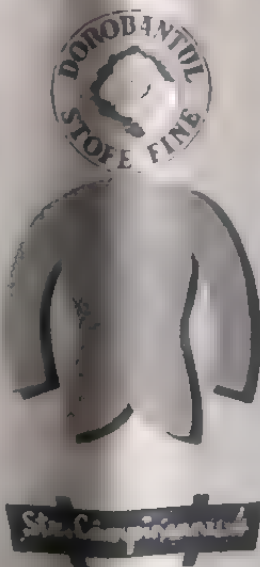
... (Continuation of the article text on the right side of the page.)

DE SF. SĂRBĂTORI APROVIZIONAȚI-VA LA

... (Continuation of the article text on the right side of the page.)

Adresa telegrafică: INDAGRARA

mai multe confirmări asupra
dărilor Lessonare. În cele urmatoare
se face o mică schimbare în stare să rezolv

UZINELE METALURGICE UNITE TITAN • NADRAG • CALAN

S. A. R. BUCUREȘTI III

STR. CLEMENCEAU, 3 și STR. CÂMPINEA

Societatea „Titan, Nadrag, Calan” posedând mine de fier, exploatare de păduri, care asigură combustibilul, furnale înalte, cuptoare Siemens-Martin, precum și uzini pentru producerea semi-fabricatelor și a diverselor fabricate, este în afară de uzinele Reșița singura industrie metalurgică din țară în măsură să producă în mod integral fabricatele sale, începând dela materia primă proprie.

Ea cuprinde:

„UZINELE TITAN”

Pe cheiurile Dunării în portul Galați se află o importantă ramură de forță industrială a societății: uzinele „Titan”. Aceste uzine se compun din patru secțiuni fie are cu specialitate distinctă.

- Un laminor de tablă;
- O uzină de galvanizat și plumbuit tablă;
- O secțiune de tablă albă (cositorită)

„UZINELE FERDINAND”

Uzinele „Ferdinand” din jud. Severin acoperă o suprafață de 215 hectare.

- Pentru cuptoare Siemens-Martin pentru procedeul cu fier vechi. Cuptoarele au o capacitate anuală de 80.000 tone lingouri de oțel. Deșeurile se obțin în mare parte dela laminatoarele proprii ale societății;
- Un laminor de platino, bilete, lingouri de oțel etc.;
- Un laminor pentru fier profilat, fier cerc, fier beton, sarmă de trase, bare comerciale;
- Un laminor de tablă neagră și ondulată;
- Instalațiile de galvanizat și plumbuit tablă;
- O fabrică de cărămizi refractare pentru uzul propriu al tuturor uzinelor;
- O secțiune pentru laminatul fierului, cerc la rece;
- O turnătorie de cilindri de laminat.

„UZINELE NADRAG”

Uzinele „Nadrag” situate în jud. Severin, acoperă circa 92 de hectare, legate de gara Gavojdia printr-o linie Decauville de 25 km. Așezate pe o suprafață de 12 hectare.

- Un laminor de tablă de fier;
- O secțiune de galvanizat tablă;
- O secțiune pentru prelucrarea tablei producând mașini, găleți galvanizate, sobe, cuptoare, articole de tablă, coturi, burduri etc.
- O secțiune de nichelare arămie electrochimică, etc.

„UZINELE CALAN”

Uzinele „Calan” sunt situate în jud. Hunedoara în regiunea minieră. Terenurile pe care se întind uzinele reprezintă o suprafață de 18 hectare. Uzinele sunt în apropierea gării Calan și se compun din:

- Un furnal înalt;
- Turnătorie de fontă cu o producție anuală de 8.000 tone fontă sanitară, radiatoare, cazane de încălzire centrală, băi de fontă, sobe, plite, părți de mașini, cazane etc.);
- O secțiune de emailat fontă.

MINELE TELIUC

Posedând în Teliuc în această regiune fier societatea a construit o linie de transport pe o lungime de 18 km. care leagă minele de Teliuc de uzinele Calan. În felul acesta se realizează o exploatare în condiții de siguranță a minelor de fier Teliuc, poate fi produsă la uzinele Calan servind departe drept materie primă în oțel.

PARTICIPAȚIUNI

Societatea „Titan, Nadrag, Calan” are participații la următoarele întreprinderi industriale:

- „S. A. Forestieră” din Nadrag
- „Ciclop” Galați,
- „Industria fierului S. A.” București,
- „Industria Metalurgică Dunărene” Braila

INDUSTRIA FORESTIERĂ

Societatea „Titan, Nadrag, Calan” forestieră din Nadrag, controlată de societate, posedă 12 hectare de pădure cu o rețea de 60 km. cale feroviară, precum și o fabrică de cherestea, care duce material de brad, fag, tei, frasin, precum și o secție de aburit lemn pentru lucrătorii 1000.

FORȚA MOTRICĂ

Forța motrică instalată este: la „Ferdinand”, se obțin prin cărbuni locomobile, Diesel etc. total circa 1.500 H. P. La „Titan” prin motoare Diesel etc. 40.0 H. P. La „Nadrag” prin aburi, turbine, total circa 3500 H. P. La „Calan” prin turbine, motoare Diesel total circa 1.500 H. P.

DIN LUMEA LEGIONARĂ

LEGEA MUNCII

Munceste! Munceste în fiecare zi. Munceste cu drag! Răsplata muncii să-ți fie nu câștigul, ci mulțumirea că ai pus o cărămidă la înălțarea Legiunii și la înflorirea României.

Cărticea Șefului de Club

Munca este cel mai frumos dar pe care Dumnezeu l-a făcut omului, fiindcă la temelia fetei pământului stă toată munca. Nu există muncă nedemnă. Orice strădanie a brăzei sau a creierului nostru este frumousă cu condiția ca ea să fie chisită.

Pentru ca munca să rodească fapte cu adevărat folositoare și cari să fie cât mai puțin vremelnice, ea trebuie săvârșită zi de zi, cu neoboseală pe care ți-o dă numai dragostea de muncă și cu răvnă pe care ți-o aduce numai conștiința că muncești pentru tine, pentru ai tăi și pentru Patrie. În ritmul muncii pulsează însăși viața și după cum faptele vieții supraviețuiesc morții, munca supraviețuiește omului, înfruntând vremurile și păstrând amintirea celui care a săvârșit-o, spre folosirea urmașilor săi.

Munca nu trebuie socotită ca o povară. Ea este o misiune și un ideal al omului care înțelege rostul acestei vieți. Munca trebuie făcută cu seninătate, fiindcă numai atunci rezultatele ei sunt la înălțimea strădaniilor noastre.

Munca înseamnă: păine, beșug și prosperitate. Ea alungă complicațiile griji a zilei de mâine, așezând viitorul familiei și Neamului pe temelii sănătoase. Munceste cu drag, în uzină, în mină, pe câmp sau în birou, ziua sau noaptea, ori unde și ori cum, munceste mereu, dacă vrei să birui și să te bucuri cu adevărat de toate bucuriile și de toate bucuriile vieții.

Mâna care cere e urâtă. Brațul care ridică cloacul, legând parca pământul cu Cerul e neînchipuit de frumos. Munca a fost cântărea de poezii și imortalizată de artiști în toate timpurile și sub toate chipurile, pentru că ea are o frumusețe fără de pată și fără de umbră.

Capitanul a ridicat munca la rang de mare virtute legionară, pentru a arăta că muncitorul este înalte de toate un luptător și un rob. În Statul Legionar nu există o robie a muncii, ci o muncitorime stăpână pe destinele și pe voiața ei.

Nu trebuie să te gândești că din rodul muncii tale, să-ți mulțumești numai trupul. Rostul muncii e altul: mulțumirea sufletească că brațele și mintea ta, au lăsat o mărturie a puterii tale de faptă, un bun de care să se poată folosi și semenii tăi. Cine munceste numai pentru dânsul și pentru plăcerile lui personale, nu va simți nici odată adevărată bucurie a creatorului. Cine munceste numai în vederea câștigului său, acela nu poate fi legionar, pentru că el nu se gândește nici la familie, nici la Legiune, nici la Patrie.

Legionarul munceste cu drag și munceste necontenit și neobosit pentru înălțarea Legiunii și înflorirea Patriei. Bunurile Neamului sunt bunurile lui. Și viitorul neamului este viitorul lui.

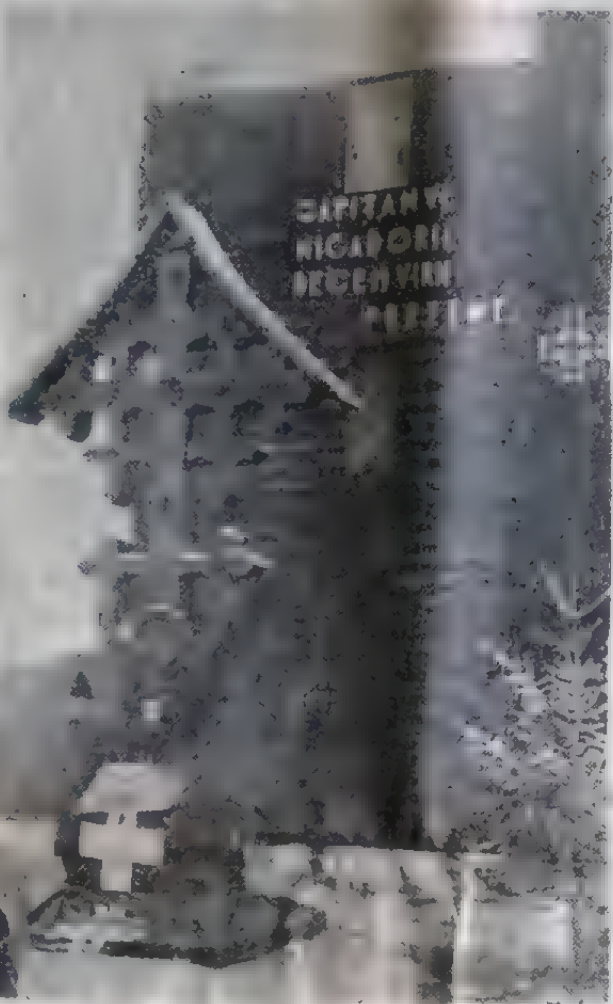
Fericirea muncitorului legionar stă numai în muncă. De aceea, după lăsași porunca și Legea Capitanului, trebuie să muncim fără tăbă și fără nici un fel de preocupare, pentru că numai astfel vom clădi cu forța brațelor și sufletelor noastre și spre fericirea noastră și a urmașilor noștri, oas de oas, zi de zi, an de an și veac de veac România Legionară, România eternă.

Dumitru Groza

Comandantul Corpului Muncitoresc Legionar

CĂPITANULUI, NICADORILOR ȘI DECEMVIROILOR LI S'AU RIDICAT O TROIȚĂ ÎN CARTIERUL DĂMĂROAIA DIN SUBURBANA GRIVIȚA

La sfîșiere a luat parte d. ministru al Muncii Iasinschi

În cadrul unei deosebite solemnități legionare, a avut loc Duminică dim. la ora 10 sfîșierea Troiței din cartierul Dămăroaia, ridicată de către secția Casa Verde din Corpul Muncitoresc Legionar, în memoria Capitanului, Nicadorilor și Decemvirilor.

Troița a fost așezată la intersecția sos. Bucureștii-Noul cu bulevardul Gioriei cu fața la ambele străzi.

Ea a fost lucrată și acoperită artistic de către muncitorii din secția Casa Verde.

Serviciul sfîșierii a fost oficiat de S. S. Alexandru Ionescu, protoereul Capitalei, asistat de părintele Vasile Botez, parohul bisericii Galileia Strălucești-Buc. Noul și de mulți mulți studenți cântăreți.

De față au fost: întreaga subgarizoană a IV-a din C.M.L., un detașament din grupul 5 Răzleți, un grup al județului din garnizoana Bucureștii-Noul, un grup din garnizoana Șerban-Vodă, etc.

Au mai luat parte autoritățile locale în frunte cu camaradul Ion Popa, primarul suburban, Postea, ajutor de primar, apoi camaradul Mihăiță Marin, primarul suburban Șerban-Vodă, Stoian P. Stoian, ajutor de primar, mai mulți comandanți legionari și o numără de asistenți.

După terminarea sfîșierii, detașamentele legionare de sub comanda camaradului Popa, din C.M.L., au întonat imnul Legionarilor cântînd după care a vorbit d. ministru Vasile Iasinschi.

D-nea printre altele a spus: „Grăia noastră să fie muncă, muncă și lăsați munca, pentru salvarea țării și a noastră a tuturor”.

Lupta înaintată și dăună de Capitan, are în spatele ei semnul crucii. Crucea se cuvine să fie în fața noastră în orice manifestare, în orice acțiune; semnul crucii fiind semnul dragostei, semnul fetei și biruinței.

După terminarea cuvântării d-lui ministru, detașamentele legionare au întonat cântecul legionar după care, camaradul comandant Popa a dat onorul d-lui ministru Iasinschi care a părăsit cartierul.

GÂNDURI ÎN PEA JMA CRĂCIUNULUI

De mult nu a văzut tineretului României un Crăciun liniștit. Muncă veninoasă și bule l-au amărât viața todeauna superbolii tineret legionar. A fost permanent batjocorit, permanent lovit. N-a existat o coră care să nu-i fi fost aruncată în față.

Când au început primele mișcări, studențești cu adunări de protest grele și demonstrații împotriva i-căloșiei, li s'a răspuns, înșurte fără ideii, lușgani, etc., de ce nu faceți ceva constructiv? Când s'au înclăsat în muncă, ridicând biserici, școli, cămine, trele, șosele, mîndășiri, au zis: „Aștia sunt nebuni, vor să ne lăpăuna de la gură”. „Vor să ne conducă el niște neisprăvii, vor să ne dea pe mîna nemților, etc.”.

A urmat interdicția taberelor de muncă legionară, apoi alegerile d. 1937.

Li s'a încreșt spinarea de groază când au văzut ce forță uriașă reprezintă Legiunea. Au simțit că le fuge pînăntul de sub buhavele lor picoloare.

Alte alegeri. Dar clocoțul legionar creștea. Lua proporții nebănuite.

Si n'au mai avut alegeri.

Au renunțat la ele. Ea, nu. Le-au făcut, însă într'un anume fel cu un singur partid politic, răposatul F. R. N.

Sadismul și pofta de a vedea sânge nevinovat curgînd, l-a făcut însă să nu mai cunoască boala în săvîrșirea de sălbătici.

În 1938: Sute și mii de intelectuali internai în lagere și aruncați în temnițe grele, torturi nebănuite, sânge în Bucovina, sânge în Ardeal, sânge la kilometri 38 între Ploiești-București, sânge, meru sânge!

1939: Rezultatul. Pierderea Basarabiei, sfîșierea Bucovinei, ruperea Ardealului, sfîșierea Dobrogei. Și, de-a nu venea 3 Septembrie, cu un nou val de sânge eroic și 6 Septembrie 1940, aceiași oameni care au avut, dar nu mai au conducerea în țară, aceiași oameni care au sfîrșecat botarele, și nu le mai pot întregi, se retrag în bălănele lor, cleveșete, fac crîncă și oneltesc.

Își închipuiesc, mai nădăjduesc oare acești strigoi că tot tineretului ar mai primi o nouă sfîrșecare de botare, o nouă internare, un nou 22 Septembrie?

Își închipuiesc oare că morții legionari, cari „pășesc în rînd cu cel ca nu rămas”, le-ar permite să se cramponeze din nou, cu glăbiile lor de dăvoali de trupul bietei noastre țări, pentru a o suge?

Să-și petreacă liniștii și cu e-marmica renușcări restul vieții lor, privind cum se înalță și cum se înălțare o țară condusă de legionari?

Să treacă la capitolul „regretabile amintiri” tot ce au furat, tot ce au internat, tot ce au ucis.

Și toate desfrîntările lor petreceri, să le treacă la același capitol.

Si, să se roage lui Dumnezeu, ca să-l ierte!

Că mult au mai greșit.

Ovidiu Găină

„BUCURIA RĂZBOIULUI ȘI BUCURIA PĂCII”

O scrisoare a Capitanului dela Crăciunul din 1925

În anul 1925 Capitanul se afla, la studii, la Grenoble. De aici, departe de țară, a trimis, de Sfîntele Sărbători ale Crăciunului, unui prieten

Grenoble

Îi scriu

20. XI. 1925.

Prea stimate domnule Colonel,

Onorata domnule,

Cred, că vor fi aceste rânduri la

voastră în ziua noastră lui „Ios”.

de aici primită. De pe un copil

venit ca steaua și va căute și si va

prage: bucurie.

Bucuria războiului și bucuria

păcii.

Bucuria războiului, adică, victorie.

Victoria individuală în lupta cu satana, cu

dăbul cel necurat.

Victoria neamului în lupta cu dușmanii

șii, în lupta cu frișotăre.

Bucuria păcii, adică bucuria creștie

ntii împăcătoare. Bucuria păcii, nu

înseamnă bucuria omului care

a fugit de luptă, ci bucuria omu-

lui care a luptat cu credință și paze

crustina și s-a izbăvit de o război

lume feroce, pacea lui Ios”.

„Luptă, război, pacea credință”

„Căci în război nu aduce pace și război”

„Ios cel ce război, și si vîndă laim

și si si compere”

lui Platuras și sraz, ca atunci când va

ajunge de vîrsta mea, să ste, și se

folosirea și si se bucura de „victoria

noastră” și de „pacea” care desigur

se va întinde atunci peste noi toți

luptătorii... Puteți face cu mare

Celălalt. Români, săvîrșă mla p. ot

serie, m. din lipsă de timp, le urez

la fel. La lîngă toți acștia fi

vo rog interpretat sari.

CRĂCIUNUL CELOR MULȚI

Crăciunul anul acesta, va fi o bu-

carie numai pentru o categorie de

oamenii din țara noastră. Numai pen-

tru cei înșurabili la durerea țării și

ale mîntuirii aduce, răpășiute de

sece și cadremur, aruncate pe dra-

murii din cauza sfîșierii gușilor.

Pentru toți ceilalți, Crăciunul

sărbătoarea lui, care aduce mîre-

șie și fîră și căntec din vremele

duce, ca li umbri de durere și ne-

mărginită înșurte.

Sedăntul omului de afară nu va

aduce aminte de casă în care nu

sunt lemne pentru foc, în cori copit

flămînzî stîlă pînă în cori boale-

le rod cu fîră sălăte în trupul

celui. Lăntecile de stea ar vor vor

bi de prețe, de morminte și deo jo-

rd mare, o fîră cu soare și fîră de

pe ar, case, acum, e numai în an-

șurte noaptea aprinsă și în sângele

brațelor noastre război.

Uncele de granitie nadrepe, ce

ne ard înima cu fier roș, plîng

frăți, surorile, copiii și mamele

noastre. Și nu la figură, plîng real-

mente. Lacrimile lor ne ard obraji,

lăhoai lor, de plîns înjundat, ne

sfîșie carnea înimii. El n'au în coș

și pe masă ce le trebuie. Copiii cori

vor veni să le colinde vor fi prigo-

nii. Dar n'au, mai dea, în suflet, ce

le trebuie.

N'au mîngîrîte calde, dulci, ale

Pătel.

Lor, ajutorul legionar nu le poate

aduce nimic. Doar sbratul facale,

oind mîndat al dragostei. Al dra-

găștel legionare care nu canoate

grășie, orădi de război ar fi ei.

Dar cîntă cel în lina liberă. Cră-

ciunul se va colinda mîntuirii și di-

rect. Sunt oameni flămînzî de dra-

găte în timp ce alți se îmbuabă în

aur și în lux. Sunt suferite cari vor

lăsa un coșdu de păine în timp ce

alți aruncă la o singură cînd mil

de lei. Sunt unii cari nu au hîrne, în

timp ce alți se închinogănează în

dănuți pînăntul de eumpe.

Mîgărea legionară în strădăniile

ei suprameneșă a realizez căl a pu-

ta în oșoale direcție. Sunt mulți

oed cari nor simți în căminul lor,

pe masa lor pe lăptul lor dragos

tea de frate, legemur dorul de o le

aduce mulțumiri și fericirea unui

Crăciun odoșor.

Dar acest Crăciun al mulțimilor

lăntecă și nu pînă li realizez anul

acesta din alte eumpe. Aceste cause

sunt în noi sau au fost în noi. Căci

unde înșurte înșurte căntă căntă

puțin răbda să avem mai mult de

INVĂȚĂTORUL ÎN ROMÂNIA LEGIONARĂ

Dacă ești pătruns de simțul dă-

ruiei simte nu-ți este cu neputin-

ță, munca și o plăcere, profesia

tu creș.

Pîn înșur, profesia lor, învăță-

tori, dețin unul dintre rolu-

rele cele mai importante în

comunitatea nouului Stat Legionar.

În trecut, apropiat au fost — cu

au fîră voină lor — servii unui re-

gim de discipole sociale de conșu-

pare a tineretului. Conducători de

un so recure la serviciile acestor

corp tocmal pentru a converti la

credința lor fîră ideal, tineretul

țării. Scopul lor meschin nu-l pu-

teau considera un ideal. Munca

fîră dea — zadarnică.

Întrebăm pe cei care pînă mai

er ideologau un regim unde vo-

re să alungă aveau orizontul că-

taș de puțin conturate? Care le-era

idealul?

Măi foarte mulți, nu vor fi în

stare să dea un răspuns cum de al-

ti regimul care l-au servit, n'a fost

în stare să mulgă din sufletul tî-

neșului neputință credința cea

drăpă.

Legiunea dela început s'a adresat

esențial pe acesta a voit să-l

transforme ca apoi călății să se

transforme dela ste. Străbuna a

anșur această — patina cea mai

drăpă — și s'a adresat omu-

lui înșur, din împănarea

celor mulți și s'a făcut adevărate

ecurpi.

Sufletul legionarului, n'a putut fi

comșat nădăd acest suflet a fost

de la mîntuire a mîntui. Fîră de

calăre și a călăre în for

Temple pe care a fost clădit și

anșur educativ de ori al tineretu-

lui, a for de năp și durabilită-

te a năp. Le cea dănu și

dănu nu puteră cea pînăntul și

de, li n'a n'a năntul dănu nănt

hănt pînănt. Cușurice comșurice

de acșurice a mîntuire a mîntuire

și pînăntul nănt. Căci pe pînănt

li nănt. Căci pe pînănt li nănt

li nănt. Căci pe pînănt li nănt

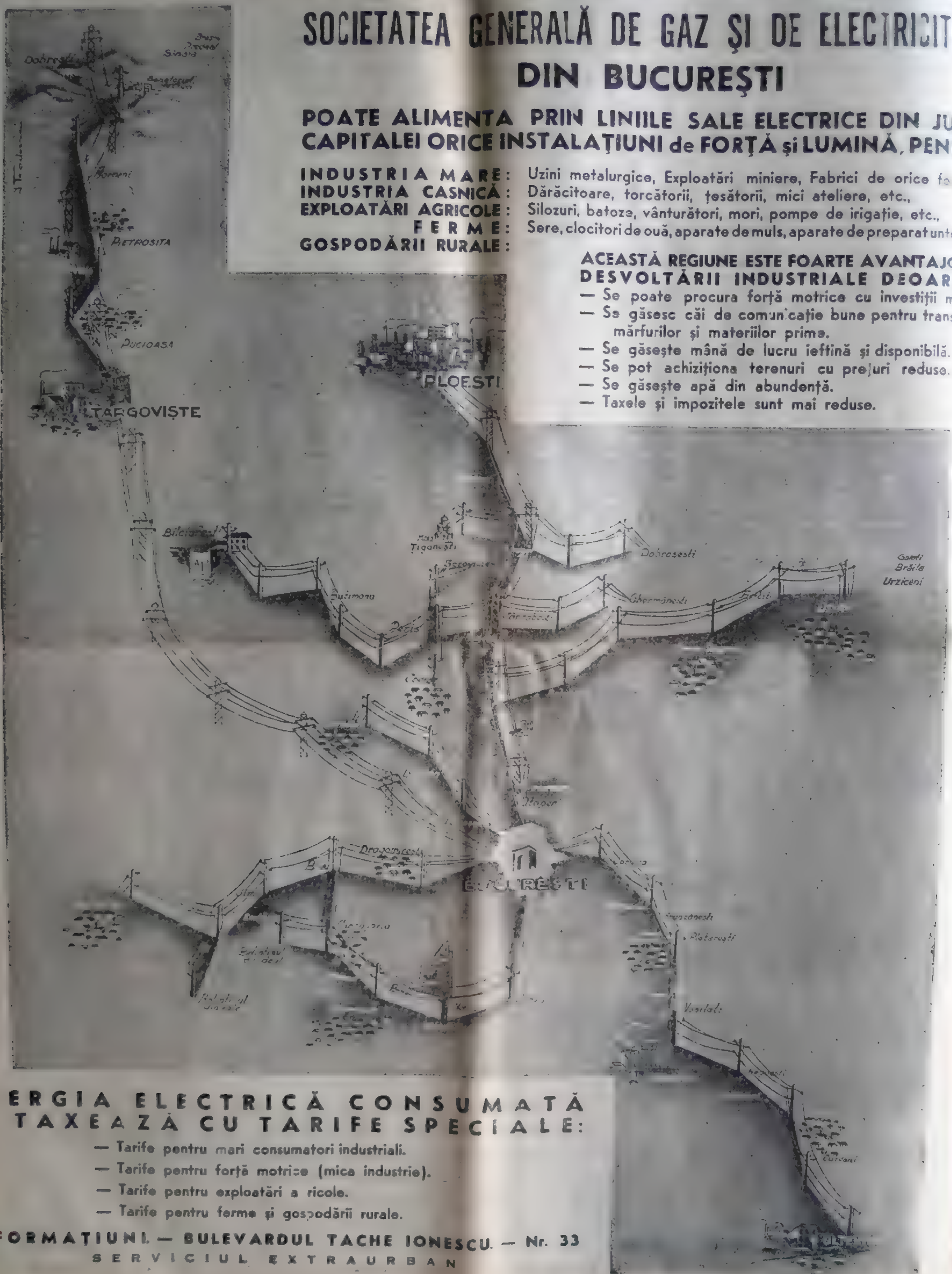
SOCIETATEA GENERALĂ DE GAZ ȘI DE ELECTRICITATE DIN BUCUREȘTI

**POATE ALIMENTA PRIN LINIILE SALE ELECTRICE DIN JURUL
CAPITALEI ORICE INSTALAȚIUNI de FORȚĂ ȘI LUMINĂ, PENTRU**

INDUSTRIA MARE: Uzini metalurgice, Exploatări miniere, Fabrici de orice fel
INDUSTRIA CASNICĂ: Dărăcitoare, torcătorii, țesătorii, mici ateliere, etc.,
EXPLOATĂRI AGRICOLE: Silozuri, batoze, vânturători, mori, pompe de irigație, etc.,
FERME: Sere, clocitori de ouă, aparate de muls, aparate de preparat unt, etc.,
GOSPODĂRII RURALE:

**ACEASTĂ REGIUNE ESTE FOARTE AVANTAJOASĂ
DESVOLTĂRII INDUSTRIALE DEOARECE:**

- Se poate procura forță motrice cu investiții mici.
- Se găsesc căi de comunicație bune pentru transportul mărfurilor și materiilor prime.
- Se găsește mână de lucru ieftină și disponibilă.
- Se pot achiziționa terenuri cu prețuri reduse.
- Se găsește apă din abundență.
- Taxele și impozitele sunt mai reduse.

**ENERGIA ELECTRICĂ CONSUMATĂ
SE TAXEAZĂ CU TARIFE SPECIALE:**

- Tarife pentru mari consumatori industriali.
- Tarife pentru forță motrice (mici industrii).
- Tarife pentru exploatări agricole.
- Tarife pentru ferme și gospodării rurale.

**INFORMAȚIUNI. — BULEVARDUL TACHE IONESCU. — Nr. 33
SERVICIUL EXTRAURBAN**

iat, dela si la celelalte tuturor
tuturor jugoslaviei, este ca sa pu-
vedea pe romani, din nou pe
mule noastre. Eram, fiind la
un sport nou, baieti nostri sa
se nuna pe forta, pe cand la
sa se adevaata romani. Vi-

Din toată lumea

CE A REMANIAT PRINȚUL KONOYE GUVERNUL JAPONEZ

Prepararea rezervelor necesare pentru stabilirea
noului ordine în lume

Agentia Domei adauga ca a mai
fost chemat sa faca parte din gu-
vern, ca ministru fara portofoliu, si
generalul Arika, fost ministru de
razboi.

SENATORII AMERICANI SUNT IMPOTRIVA CONFISCĂRII VAPOARELOR STRĂINE ȘI CEDĂRII LOR ANGLIEI

O asemenea măsură ar implica Statele Unite în război

WASHINGTON, 22 (Rador). — Co-
respondentul agenției D. N. B. trans-
mite:

Senatul republican Clapper, membru al comitei de politică exte-
riară a Senatului, s'a pronunțat
contra confiscării vapoarelor daneze,
germane sau altelor, care se găsesc în
porturile americane.

O asemenea măsură, a declarat
senatorul Clapper, ar fi prea gravă.
Ea nu poate fi luată atât timp cât
nu există o lege specială. Congresul,
după părerea sa, nu ar aproba o
asemenea procedură.

Senatul Reed a făcut declarații
asemănătoare, adăugând că Statele
Unite urmează să se gândească bine
mai înainte de a proceda la confis-
carea vapoarelor în chestiune. Toate
măsurile trebuie să fie bine cumpă-
nate mai înainte de a fi puse în apli-
care, a precizat senatorul Reed, pen-
tru a se evita ca Statele Unite să nu
fie implicate în război.

Senatul american King și-a ex-
primat deasemenea îndoielile cu privire
la utilitatea măsurii. El propune
ca Statele Unite să construiască cât
mai multe vapoare și să le dea Ang-
liei sub formă de împrumut.

WASHINGTON, 22 (Rador). — Co-
respondentul agenției „Stefani” trans-
mite:

La cererile oficiale se decontează
că guvernul Statelor Unite ar fi hotărât
confiscarea vaselor italiene,
germane, franceze și daneze, care se
afind în porturile americane, spre a
le ceda Angliei.

Se adaugă că, în orice caz, o ase-
menea hotărâre nu ar putea să fie
adoptată fără prealabila aprobare a
Congresului.

MAREȘALUL PETAIN ESTE HOTĂRÂT SĂ NU IA NICI O INIȚIATIVĂ MILITARĂ IMPOTRIVA CUIVA

Declarațiile generalului Bergeret

nu la nicio inițiativă militară im-
potriva cuiva, dar este tot atât de
hotărât să păstreze Franței dreptă-
țile câștigate de ea în trecut. Pot să
vă asigur că, cu toate preocupările
sale de ordin european, mareșalul
Petain nu uită niciunul din teritoriile
pe care făcuse drapelul francez.

Submarinul „Swordfish” scufundat

AMSTERDAM, 23 (Rador). — Co-
respondentul agenției D. N. B. trans-
mite:

Amiralitatea britanică anunță ofi-
cial că submarinul „Swordfish”
trebuie considerat ca pierdut.
Echipajul normal al submarinului
„Swordfish” se compune din 10
oameni, et având o deplasare de
640 tone la suprafața apei și de 938
tone când naviga sub nivelul apei.

FRANȚA ȘI-A PĂSTRAT INTACT VASTUL SĂU IMPERIU COLONIAL

LYON, 22 (Rador). — Agenția „Ha-
vas” transmite:

„Ne-am păstrat intact vastul no-
stru imperiu colonial”, scrie într-o
altă intrare articol de fond „Le
Temps”.
Și ziarul continuă: „După prăbușirea
forțelor noastre metropolitane,
s'ar fi putut crede în dislocarea po-
zențelor noastre coloniale. Fără
îndoială, asta s'ar fi întâmplat dacă
domnia franceză ar fi fost inter-
mitentă doar pe violență și temeră-
ritate asemănătoare lui nu s'a pro-
dus. Nu este aceasta mărirea cea
mai stricătoare a înaltelor valori civi-
lizatoare pe care o reprezintă patria
noastră? Nu este acesta temelul cel
mai solid al dreptului imprescriptibil
al Franței de a acționa și să
îndeplinească misiunea sa tradițio-
nală?”

După ce subliniază că prestigiul
pavilionului francez reprezentând
cele mai înalte valori morale ale
umanității nu a scăzut câtuși de
puțin în spiritul populațiilor aflate
în paza Franței, articolul declară:
„Stim că țara noastră este termi-
nată să-și fiină cu înaltitate și cu
exaltare angajamentele pe care
le-a luat față de împăratul ei și
de armistitiul ne-a lăsat împo-
sibil.”

Dar armistitiul ne-a lăsat împo-
sibil.”

AMBASADORUL FRANȚEI PRIMIT DE D. ROOSEVELT

WASHINGTON, 22 (Rador). — Pre-
ședintele Roosevelt a primit
Sâmbătă pe d. Henry Hays, am-
basadorul Franței la Washington.

AUDIENȚA A DURAT
45 MINUTE

WASHINGTON, 22 (Rador). — Co-
respondentul agenției „Havas” dă
următoarele precizări cu privire la
audiiența pe care ambasadorul Fran-
ței a avut-o la președintele Roose-
velt:
Audiența a durat 45 minute.
Președintele Roosevelt și amba-
sadorul Franței au discutat îndelung
asupra situației.
Președintele Roosevelt a subliniat
în cursul întîlnirii, caracterul
fostei cordat al relațiilor între
cele două țări, pe care le în-
credințat amicalului Leahy, noul am-
basador al Statelor Unite la Vichy.

TURCIA A DISPUS UN RIGUROS CONTROL AL BILETELOR DE BANCĂ ENGLEZEȘTI

S'a interzis cumpărarea de lire sterline

ISTANBUL, 22 (Rador). — Co-
respondentul agenției D. N. B. trans-
mite:

Consiliul de miniștri a dispus con-
trolarea riguroasă a tuturor bilete-
lor de bancă englezești, care sunt
în prezent în circulație în Turcia.
Bancile turcești au fost obligate
să depună imediat la Banca Națio-
nală a Turciei toate lirele sterline
pe care le posedă.
S'a interzis cumpărarea de lire
sterline, contra devize turcești,
prin intermediul băncilor ce au se-
curitate în străinătate.
Această măsură s'a luat pentru a
se pune capăt traficului clandestin
cu lirele sterline, care au fost puse
în circulație la prețul de trei lire
turcești pentru o liră sterlină, în
timp ce cursul oficial la clearing
este mult mai avantajos.

DOCURILE DIN LONDRA AU FOST INCENDIATE DE BOMBARDAMENTUL AVIAȚIEI GERMANE

Porturile britanice au fost din nou minate

BERLIN, 22 (Rador). — Înaltul
comandament al forțelor armate
germane comunică:

După cum s'a anunțat, importante
formațiuni de avioane de luptă
au atacat cu mare succes orașul
Liverpool în noaptea de 21 Decembrie.
În plus, aviația a bombardat obiecte
militare importante la Londra,
Bristol și Southampton, precum și
mai multe aerodromuri.

A fost continuată operația min-
tor în porturile britanice.
Foste și activitatea aeriană s'a
limitat la acțiuni de reconaștere
armată, în cursul cărora Londra a
fost din nou bombardată.

Baterii cu tragere lungă ale mari-
nei de război și ale armatei au
bombardat aseră cu succes un con-
vul inamic care naviga în țara
coastei engleze, la mică depărtare
de coastă; ele au bombardat și por-
tul Dover.

În noaptea de 21 spre 22 Decem-
brie, orașul Liverpool a fost din nou
atacat de unități aeriene grele de
luptă. Au putut fi observate m-
cânduri variate în regiunea vizată și cu
deosebire în docuri.

Avioane de luptă din corpul avia-
torilor Italiani au atacat cu succes
instalațiile din portul Harwich.

În cursul aceluiași nopți, adversa-
rul a aruncat bombe explozive și in-
cendiarie în mai multe locuri, pe teri-
torii Belchului. În două orașe din
Germania occidentală au fost pră-
cinite stricătoare avarii la clădiri.
Naua fost lovită obiective de impor-
tanță militară.

S'au înregistrat un mort și 11 ră-
niți în rândurile populației civile.
Două avioane de luptă inamice
au fost doborâte ori de aviația no-
astră de vânătoare.

Un avion german s'apropie
de coastă cu înălțare ca trei va-
poaze de comerț inamice, cu un te-
raj de 15.000 tone, au fost atacate
în ziua de 20 Decembrie la largul
coastei orientale engleze, de către a-

vioane germane, iar două din ele,
care făceau parte dintr-un convoi,
au fost scufundate. Este aproape
sigur că și al treilea vapor atacat
poate fi considerat pierdut.

ATAȚUL S'A DAT PE O
SCARA FOARTE INTIN-
SA

BERLIN, 22 (Rador). — Puterile
ce escadrii germane de luptă au
plecat Sâmbătă, în primele ore
după lăsarea întinericului, pentru a
ataca obiectivele militare și centrele
vitale britanice de pe coasta de vest
a Angliei, precum și din sudul
centrului insulei britanice.

Echipajele avioanelor, care s'au
înapoiat după îndeplinirea misiunilor
primite, declară că atacul s'a
dat pe o scară foarte intensă.

Piloții germani au putut observa,
dăltă fiind buma vizibilitate, numeroase
incendii provocate de bom-
bardament. Deasemenea au putut fi
văzute, în bune condiții, distruc-

gerile provocate de exploziile bom-
belor aruncate de aviatorii germani.

CONVOIUL BRITANIC
ATACAT CU SUCCES

BERLIN, 22 (Rador). — Sâmbătă
seara, avioanele germane de bom-
bardament la mare distanță au at-
acat cu succes depun sa convoiul
britanic, care naviga în regiunea
Dover.

BULGARIA A REDUS CREDITUL PENTRU ARMATĂ

SOFIA, 22 (Rador). — Co-
respondentul agenției „Stefani” trans-
mite:

Totalul creditelor militare, prevă-
zute în noul buget al Bulgariei, se
ridică la 3 miliarde și jumătate de
leva, prezentând astfel o mică re-
ducere față de sumele cheitate în
cursul anului acesta.

REORGANIZAREA CONSILIULUI DE STAT FRANCEZ

Care sunt atribuțiile Consiliului

VICHY, 22 (Rador). — În „Moni-
torul Oficial” a apărut legea pentru
reorganizarea Consiliului de Stat.

Pe viitor, acest Consiliu se va com-
pune din: un vice-președinte, pre-
ședinte de secți, 36 consilieri ordi-
nari, 40 consilieri extraordinari și
alți 83 funcționari.

Atribuțiile Consiliului sunt:
— să participe la elaborarea legi-
lor, la condițiile stabilite de consti-
tuție;

— să pregătească și să redacteze
textele ce-l vor fi prezentate și să-și
dea avizul asupra proiectelor elabo-
rate de guvern;

— să-și dea avizul asupra oricăror
alte chestiuni pentru care compe-
tența sa este stabilită prin lege.
Consiliul are atribuții de stat este
obligat să elaboreze regulamen-
tele de administrație publică și la
decretelor relative la acest regula-
ment.

AVIAȚIA ENGLEZĂ A BOMBARDAT UN ORAȘ IUGOSLAV

Sunt numeroși răniți

BELOGRAD, 22 (Rador). — Co-
respondentul agenției D. N. B. trans-
mite:

Cu privire la bombardarea din
timpul nopții a orașului Susak, de la
frontiera iugoslavă, de către avia-
ciile britanice, se dau următoarele
amănunțuri:

La ora 23 și 55 de minute s'a dat
alarmă anti-aeriană la Fiume, însă
niciun avion inamic nu s'a făcut a-
pariția. Alarmă a rămas până la ora
1. La ora 1 și 15 s'a dat o nouă
alarmă.

Dinpre sud au apărut trei avio-
ne de bombardament britanice, din-
tre care două s'au îndreptat spre
Triest, iar unul a sursat deasupra
localității Susak, aruncând apoi
două bombe de mare calibru. Bom-
bele au căzut astfel: una, pe pla-
ta de apropierea primăriei noi, unde
s'au ridicat recent mai multe noi
clădiri, iar a doua, deasupra unei
case din jurul pieței. Opt persoane
au fost rănite. Explosiile au fost

foarte puternice. Alte două bombe
au căzut în teren deschis, fără a
provoca pagube. La Fiume nu s'a
aruncat nicio bombă. Se crede că
bombele au fost îndreptate contra
podului de fier ce trece peste apa
Rijeka.

S'A DESCHIS O
ANCHETA

BELOGRAD, 22 (Rador). — Curs-

Pagube de un milion dinari

BELOGRAD, 23 (Rador). — Co-
respondentul agenției D.N.B. trans-
mite:

Zărele iugoslave publică repor-
tați amănunțite asupra bombardă-
rii localității Susak de către avia-
ția britanică.

Din aceste rapoarte rezultă că
cele două bombe care au fost ar-
uncate au prichituit stricătoare și

pondentul agenției „Stefani” transmite:
Un comunicat oficial declară că în
noaptea de 21-22 Decembrie, la ora
1,30 dimineața, un avion de națio-
nalitate necunoscută a aruncat asupra
localității Susak două bombe, care au
explodat.

Au fost prichituite pagube mate-
riale. Săpte persoane au fost ușor ră-
nite.

S'a deschis o anchetă.

PIONI CONDMANAȚI LA MOARTE IN ITALIA

CEL DOI CONDMANAȚI LA MOARTE AU
FOST ÎMPUSCAȚI DUMINICĂ DIMINEAȚĂ

ROMA, 22 (Rador). — Sâmbătă
s'a dat sentința în procesul
militar, intențat membrilor
organizației de spionaj, cari
se lăsa în folosul unei pa-
rții.

Un reprezentant de comerț
din Anzio a fost condam-
nat la moarte, ca și sergentul fu-
rtil Francesco, din marina
militară, și doi băieți — băieții
— au fost condamnați la
moarte pe viață: doi la 30
ani și unul la 27 ani muncă sil-
nică. Alți 16 au fost condamnați
la închisoare pe perioade ce variază între 3 și
10 ani de închisoare. Trei incul-
pați au fost achitați din lipsă de

MESAGIUL D-LUI STAUNING

COPENHAGA, 23 (Rador). — Cu
peștele sâmbătorului de Crăciun, d.
Stauning a adăugat prin radio un
mesaj insulelor. Groenlanda și
Faroe, care, prin ocupația britanică,
sunt actualmente despărțite de Dan-
emarca.

D. Stauning și-a exprimat speran-
ța în pacea viitoare și a stăruit asu-
pra faptului că inimile danezilor
continuă să bată pentru insulele
Groenlanda și Faroe.

FOST REZOLVATĂ CHESTIUNEA ACHIDĂRII SOLDULUI CLEARINGULUI INTERIOR DINTRE IUGOSLAVIA ȘI ROMÂNIA

Declarațiile d-lui ministru Andreș după încheierea noului
acord comercial dintre Iugoslavia și România

BELOGRAD, 22 (Rador). — Agen-
ția „Havas” transmite:

Ministru Andreș a declarat că
declarațiile d-lui ministru Andreș după încheierea noului
acord comercial dintre Iugoslavia și România
sunt foarte bune. El a spus:
„Am fost foarte mulțumit de
declarațiile d-lui ministru Andreș după încheierea noului
acord comercial dintre Iugoslavia și România.”

FOSTUL AMBASADOR AL ROMÂNIEI IN GRECIA A PĂRĂSIT ATENA

ATENA, 22 (Rador). — Sâmbătă
dimineața, a plecat spre Bucu-
rești d. Rado Duvayra, fost amba-
sador al României la Atena, care a
fost însoțit la gară de d. Gane, mi-
nistru român, și de jurnaliștii per-
sonali ai lui și consulatului ro-
mân.

Spaniel, Franței, Braziliei, Dane-
marcei, insărcinatul cu afaceri al
U.R.S.S., consilierii de legații al
Ungariei și Iugoslaviei, prietenii
și Prințesa Demidoff, precum și nu-
merosi amici din înalta societate at-
eniană.

Autoritățile sovietice 23 refuzat debarcarea unor refugiați evrei

ISTANBUL, 22 (prin telefon). —
Un vapor cu 600 evrei emigranți so-
sește din portul Galati în unul din por-
turile sovietice din Marea Neagră,
n'a putut accesa teritoriul de debar-
care, întrucât autoritățile ruse au
refuzat primirea emigranților.

ULTIMA ORA

IMPORTANTE SCHIMBĂRI IN CABINETUL BRITANIC

D. Eden a fost numit ministru de Externe iar lordul Halifax ambasador la Washington

LONDRA, 23 (Radior). — Se anunță oficial că lordul Halifax, fost până acum ministru al Afacerilor Străine, a fost numit ambasador al Marii Britanii la Washington.

D. Anthony Eden, fost până acum ministru al Războiului, a

fost numit ministru al Afacerilor Străine, post care l-a mai deținut între 1936—1938.

În locul d-lui Anthony Eden a fost numit ministru al Războiului d. Davis Margeson, fost până acum conducătorul grupului gu-

vernamental din Camera Comunelor.

Lordul Cranborne, ministru al Dominioanelor, va înlocui în viitor, în Camera Lordilor, pe lordul Halifax și va fi privit ca purtătorul de cuvânt al guvernului în Camera Lordilor.

SPAȚIUL AERIAN ELVEȚIAN DIN NOU VIOLAT DE ENGLEZI

BERNA, 23 (Radior). — Corespondentul agenției „Stefani” anunță:

Mai multe valuri de avioane britanice au sburat din nou Dunmăca seara deasupra spațiului elvețian, violând teritoriul național al Elveției.

Alarma antiaeriană a fost dată în Bâle, la ora 23 și 55, la Zürich la ora 21 și 15, iar la Berna la ora 21 și 58 (ora Elveției).

COMUNICATUL MAJORULUI STAT MAJOR ELVEȚIAN

BERNA, 23 (Radior). — Corespondentul agenției D. N. B. comunică:

În noaptea de Duminică spre Luni avioanele engleze au sburat din nou în mai multe rânduri, peste teritoriul elvețian, aruncând bombe în diferite locuri.

Comunicatul mareșalului stat major elvețian arată că avioanele au sburat peste Zürich, unde au aruncat bombe incendiare la ora 20 și 45. Mai multe clădiri și cabluri electrice de cale ferată au suferit

stricătură. Unsprezece persoane au fost rănite.

SE URMĂREȘTE DISTRUGEREA CALORIFERATE

BERNA, 23 (Radior). — Corespondentul agenției „Stefani” transmite:

Aviația britanică urmărește distrugerea căilor ferate elvețiene. A-

ceasta rezultă din faptul că avioanele britanice nu s-au mulțumit numai să sboare pe deasupra orașului Zürich ci au aruncat bombe, avarind liniile de cale ferată ce leagă acest oraș de cartierul Alistator.

O altă bombă a distrus complet o casă de locuit, unde mai multe persoane au fost rănite.

ȘAPTE VAPOARE NORVEGIENE SCUFUNDATE

OSLO, 23 (Radior). — Corespondentul agenției „Stefani” transmite: Următoarele șapte vase norvegiene, încorporate în marina comercială britanică, au fost scufundate în ultimul timp: „Beaufort”, „Sveinbjørn”, „Stalheim”, „Kinghalhorn”, „Tres”, „Balzac” și „Gallus”. Ele au o deplasare totală de 12.350 tone.

Deocamdată lipsesc amănunte a-

supra datelor și împrejurărilor în care ele au fost pierdute.

**Urăm cititorilor
noștri, sărbători
fericite**

„ROMÂNIA ȘI-A REGĂSIT ECHILIBRUL”

Presa elvețiană despre recente evenimente din România

BERNA, 23 (Radior). — Ziarul conservator „Berner Tagblatt” publică un articol despre recente evenimente din România, constatănd că România și-a regăsit echilibrul după catastrofa cutremurului de pământ și frământările din ultimul timp. Conducătorul Statului, Generalul Antonescu, merită toată recunoștința Urmele cutremurului în-

cep să dispară. Regele Mihai a vizitat numeroase locuri care au suferit mult și țina simpatice și seriozitatea monarhului au făcut prețioasă o impresie excelentă. România trebuie să se sprîine în lupta ei de refacere pe tron și de biserică. Colaborarea cu Tronul este perfectă.

VALABILITATEA CARNETELOR GRATUITE SAU CU REDUCERE PE C. F. R.

Direcțiunea generală a căilor ferate a aprobat prelungirea, fără nici o viză, până la 31 Ianuarie 1941, a tuturor legitimațiilor de călătorie, care expiră la 31 Decembrie 1940: carnetele cu reducere, ordine de serviciu, abonamente de serviciu, abonamente credite integral.

În această categorie intră și legitimațiile de călătorie acordate ziariștilor profesioniști și administra-

torilor de ziare. Abonamentele cu plată, cu reducere de 50% sau 75%, nu se prelungesc; acestea sunt valabile până la data prevăzută pe ele.

Viza ce urma să se facă de autorități pe carnetele de identitate ale funcționarilor publici, la 1 Ianuarie 1941, se va face la 1 Februarie 1941; în consecință, aceste carnet rămân valabile până la 1 Februarie 1941.

fără viza ce urma să se dea la 1 Ianuarie 1941.

Relațiile între Germania și Italia sunt foarte bune

TOKIO, 23 (Radior). — Corespondentul agenției DNB comunică:

D. Amari fostul ambasador al Japoniei la Roma, sosind la Hsingking în drum spre Tokio, a declarat că relațiile între Germania și Italia sunt cât se poate de bune atât în domeniul militar și politic cât și în cel economic. Și din punct de vedere sentimental Fuhrerul și Ducele se înțeleg foarte bine.

Germania și Italia pun mari nădejdi în pactul tripartit și în străduințele Japoniei de a întemeia o nouă ordine în Asia răsăriteană.

ATAFUL IMPOTRIVA BERLINULUI NU A DURAT DECÂT CÂTEVA ORE

AU FOST BOMBARDATE LOCUINȚE ȘI DOMUL CAPELUI

BERLIN, 23 (Radior). — Serviciile britanice oficiale de informații au afirmat că avioanele engleze de bombardament au sburat, în cursul ultimului atac deasupra Berlinului, din amurg până în zorii zilei. Uneori, ele nu au sburat decât la 30 metri. Unul din aviatori ar fi afirmat că ar fi sburat la mai puțin de 300 metri peste una din gările principale ale capitalei Reichului. O bombă ar fi explodat în mijlocul gării. Obiectivele principale ar fi fost în aceea noapte fabrici, pârți și instalații din porturi. Bombele incendiare ar fi pricinuit un incendiu de vreo kilometru lungime.

Din loc competent german se constată că toate aceste afirmații sunt născocite.

Atacul împotriva Berlinului nu a durat, contrar afirmațiilor engleze, decât câteva ore. Obiectivele atacate nu au fost nici fabrici sau instalații din porturi, ci exclusiv locuințe și domul capitalei.

Bombele nu au fost aruncate nici de la 30 de metri sau de la 300 metri, ci de la înălțimi, care au variat între 1500 și 2000 metri.

Un singur incendiu mai însemnat în podul unui magazin din centrul Berlinului a izbucnit. Și în acest caz.

fantazia pilotului sau a celorlalți membri ai echipajului a exagerat de cel puțin 20 ori mărimea focului.

EXTRAORDINAR VAL DE FRIG IN IUGOSLAVIA

Dezorganizarea aprovizionării cu produse alimentare. —
Comunicații întrerupte. — Dunărea a înghețat

BERLGRAD, 23 (Radior). — Corespondentul agenției D. N. B. transmite:

Puternicul val de ger, ce bătute toată regiunea din sudul Iugoslaviei, a pricinuit dezorganizarea aprovizionării cu produse alimentare a populației din valea fluviului Strumitza.

Numerose sate au rămas fără făină și sare.

Comunicațiile pe șosele sunt întrerupte. S-au reluat însă cursele cu autobuze pe linia Skoplje-Gostivar-Debar-Skoplje-Ohrida. Legătura feroviară între Skoplje și Ohrida

continuă să fie întreruptă.

Dunărea este complet înghețată. Trecerea peste acest fluviu se poate face acum, în foarte bune condiții, atât cu automobile, cât și cu săniile.

EPIDEMIE DE GRIPĂ

BERLGRAD, 23 (Radior). — Corespondentul agenției D.N.B. co-

munică:

Populația din localitatea Bor, situată pe țărmul Dunării, are mult de suferit de pe urma unei epidemii de gripă „câtănată”.

Cel atîșul de această boală a mari dureri de cap și prezintă cepături de angină.

Din fericire, până acum nu s-a înregistrat nici un caz mortal.

Numerosi copii au murit de frig în Iugoslavia

BERLGRAD, 23 (Radior). — Din mai multe regiuni ale țării se anunță că numeroși copii au murit de frig în timp ce adunau lemnuri din păduri.

Dela frontiera Albaniei, se anunță că nu mare număr de lupi și mis-

treți au nădădit pe teritoriul Iugoslaviei din cauza gerului foarte aspru care domnește în Albania. Dezorganizarea serviciilor de salubritate și de pază s-au refugiat, tot din cauza frigului, de pe malul vestic al Adriaticii la locul lui Ohrida.

FLĂCĂRILE INCENDIILOR PROVOCATE DE AVIAȚIA GERMANĂ LA LIVERPOOL, SE VĂD DELA 200 KM.

BERLIN, 23 (Radior). — Numeroase valuri de avioane germane de bombardament și-au luat zborul la 22 Decembrie, imediat după lăsarea întunericului, plecând să atace puternic un oraș industrial important din centrul Angliei.

Pelmele aeri confirmă că o serie

de incendii a fost observate îndată după desăvârșirea atacului.

BERLIN, 23 (Radior). — Corespondentul agenției „Stefani” transmite:

Rezultatele bombardamentului executat de aviația germană contra orașului Liverpool sunt

formidabile.

Incendii uriași care nu s-au distrus decât după depunerea de petrol de la Birkenhead.

Numerose explozii au fost de flăcări uriașe care s-au observat de la o distanță de peste 200 km.

PROBLEMA AJUTORĂRII ANGLIEI CU MATERIAL DE RĂZBOI PROVOACĂ IN ST. UNITE VII DISCUȚII

WASHINGTON, 23 (Radior). — Corespondentul agenției D. N. B. transmite:

Ziarul „Washington Post” exprimă părerea că legea din 15 Iunie 1917, care mai este în vigoare, împotrivicește pe președinte să confişte vapoarele străine care se află în apele teritoriale ale Statelor Unite, dar, adăugă

ziarul, o interpretare oricât de largă nu îngăduie ca vapoarele confiscate să fie eventual livrate englezilor.

Totuși, guvernul Statelor Unite le-ar putea folosi pentru propriile sale nevoi, punând la dispoziția Angliei un tonaj corespunzător de vase americane.

Cunoscutul comentator Lind-

ley, există să sfătuiască adoptarea propunerii președintelui Roosevelt de a împuternici Anglia material de război, deoarece Anglia mai dispune încă de bani, iar planul președintelui, „extra-judicial”, constituie o încercare prea dibace de a ocoli legile în vigoare.

FUNERALIILE FOSTULUI PREȘEDINTE AL FINLANDEI

HELSINKI, 23 (Radior). — Corespondentul agenției „Stefani” transmite:

Capitala Finlandei a adus Duminică ultimul său omagiu rămaselor pămîntului ale fostului președinte al Republicii, d. Kaali.

Funerariile s-au desfășurat în cursul dimineții cu o însoțire solemnă.

Acest număr conține 32 pagini în două fascicule și se vinde cu prețul de 5 LEI EXEMPLARUL

D. General Ion Antonescu a luat Duminică parte la serbarea pomului de Crăciun la teatrul „Luptă și Lumină” dat de ostașii unui regiment de dorobanți din Capitală